

36044, II, B, g

287

کتابخانه عمومی و اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

Milostni Jezušček

v cerkvi „Marije od zmage“ v
Pragi in njegovo češčenje.

—◆—
P. Herman Koneberg,
reda sv. Benedikta.

—■—
Poslovenil
P. Hijacint Šega,
reda manjših bratov.

—■—
Tretja nespremenjena izdaja.

—◆—
V Ljubljani 1899.

—■—
Založil frančiškanski samostan.
Katoliška Tiskarna,

Z dovoljenjem prečastitega knezo-
škofijskega ordinarijata z dné 14. maja
1898, št. 1033, in z dovoljenjem pre-
častitega provincijalata manjših bratov
z dné 28. aprila 1898, št. 215.

030040915

Bralcu.

Vsebinsko in namen pričujoče knjižice ti naznanja, ljubi bralec, že njen naslov in podoba na prednji strani. Posvečena je knjižica češčenju božjega deteta, milega Jezuščka. V prvem delu dobiš zgodovinske črtice o milostni podobi deteta Jezusa v karmeličanski cerkvi Marije „od zmage“ v Pragi, drugi del ti pa podaja najpotrebnejše molitvice za vsakdanje življenje, spominjajoče te več ali manj deteta Jezusa. V zgodovinskem delu boš bral o nekaterih izrednih, čudežnih dogodkih, katerih sicer sv. cerkev ni slovesno kot čudeže razglasila, temveč so

le človeške verjetnosti, v kolikor moremo namreč verovati pobožnim osebam, ki so posebne milosti prejemale po zaupljivem, pobožnem češčenju deteta Jezusa. Češčenje ne velja podobi, temveč podoba je le nam v podporo in pomoček, da se živejše zavedamo, in da tem gorečnejše častimo in molimo božje dete. O da bi vsi radi goreče in zaupljivo častili božje dete, da bi na nas vse rosil ljubi Jezušček svoje milosti! O da bi nam vsem nebeško dete zaklicalo, kakor nekedaj svojemu gorečemu častilcu, p. Cirilu: „Ako me boste častili, vas bom obiskoval!“

V Ljubljani, na praznik presvete Trojice 1898.

Beseda k drugi izdaji.

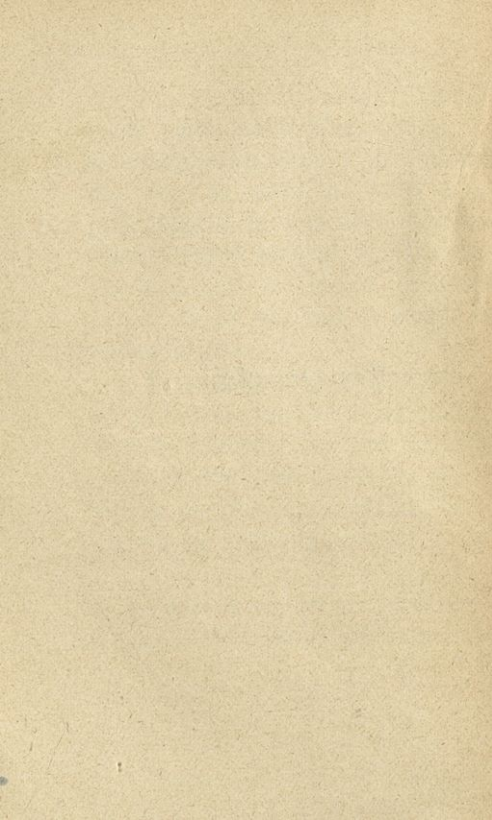
Svesti si svoje slabosti in pomanjkljivosti vsacega dela slabotnih človeških rok in omejenega človeškega uma, smo z nekako bojaznijo izdali to-le malo knjižico, češ kako jo bodo sprejeli Slovenci. Spodbujalo nas je pa upanje na božjo pomoč in pa plemeniti namen: sè svojimi slabimi močmi storiti kaj več v čast božjo. Vspeh je — hvala Bogu! — tak, da ga nismo vredni. Bojazen je sedaj izginila, pogum nam raste. Slovenci, vedno odlično vneti za čast Božjo, so kaj pridno segli po naši mali knjižici, v treh mescih je pošlo

1000 iztiskov. Da bi pa vstregli vsem častilcem božjega deteta, ki še vedno povprašujejo po knjižici, dali smo jo vnovič natisniti ter jo popravljeno in nekoliko pomnoženo, drugič nudimo ljubljenu slovenskemu narodu s prisrčno željo, da bi mu bila v časno in večno korist.

Ti pa, milostni Jezušček, sprejmi dobrotno tudi to novo izdajo Tebi posvečene knjižice ter blagoslovi vse njene bralce in podeli vsemu slovenskemu narodu obilo dušnih in telesnih milosti!

V Ljubljani, na praznik vseh svetnikov 1898.

Prvi del.

1. Kako je nastalo to češčenje?

Gotovo si že kaj slišal, dragi bralec, o Beli gori pri Pragi, kjer si je cesar Ferdinand II. s pomočjo bavarskega kneza 22. nedeljo po binkoštih 8. novembra 1620. leta v hudem boju priboril nad protestantskimi prvaki sijajno zmago, ki je bila velicega pomena za Habsburžane, posebno pa za cesarja Ferdinanda II., in sploh za katoliško stvar na Češkem. K tej zmagi je mnogo pripomogel tudi generalni predstojnik bosonogih karmelitov, P. Dominik od Je-

zusa-Marije, častitljiv starček bistrega duha in pobožnega srca. Cesar in knez sta tega moža naprosila in poklicala iz Rima, kjer je prebival, na Nemško, da bi navduševal katoliške vojake in jih kakor pravi angelj spremljal v boj. In res, ko je bil poslan ta sveti mož od sv. Očeta Pija V. na Nemško, udeleževal se je vojske, spremljal vojščake, delil jim sv. zakramente, navduševal jih k srčnosti in stanovitnosti in si pridobil velike zasluge zlasti za časa moreče kuge. — Kjerkoli pa je bival, kamorkoli je šel, vedno je pri sebi imel neko podobo, predstavljajočo rojstvo Gospodovo. Našel je svoje dni to sliko v Strokoniškem gradu. Predstavlja pa ta podoba deviško Mater božjo z nebeškim detetom. Zadaž za prečisto Devico stoji sv. Jožef držeč svetilnico v roki in za njim stojita dva pastirja.

Vsem tem osebam na podobi so neverniki prebodli oči. — In če tudi so že omahovali poveljniki čet, z ravno prej omenjeno podobo v roki je dajal P. Dominik vojščakom nov pogum: cesarska četa pojoč „Češčena si kraljica“, je šla zopet hrabro v bojni ogenj in je zmagala sijajno.

Iz hvaležnosti za dobljeno zmago je ustanovil cesar Ferdinand več karmelitskih samostanov, in sicer 1622. l. na Dunaju, 1624. v Pragi in pozneje v Gradcu. V Pragi je v ta namen daroval neko protestantsko cerkvico, ki je bila 4. septembra istega leta posvečena in prejela ime „Marija od zmage“; poleg cerkvice stoječo hišo pa je podelil cesar za samostan.

V tem svetišču stoji altar iz marmorja. Na njem stoji milostna voščena podoba deteta Jezusa 48 *cm* visoka. Dete Jezušček drži v

levici kraljevo žezlo, desnico pa ima povzdignjeno k blagoslovu; obličje njegovo je prav prijazno ter vabljivo. Začetkoma je imelo dete eno obleko in plašček — tako so je tudi vedno slikali. Sedaj ima pa 20 oblek, katerih edna je lepša od druge; vse pa so dragoceno obšite ter z dijamanti in biseri okrašene.

Kako pa je prišlo to dete v to svetišče?

Kneginja Poliksena Lobkoviška je bila karmelitom jako naklonjena. Ona jim je darovala necega dne to sohico, katero so njeni pradedje skrbno hranili ko dragocen zaklad. Izročivši Jezuščka redovnikom je rekla nekako s preroškim glasom: „Častiti očetje! Tukaj vam izročam najdražje, kar imam. Častite to podobo in ničesar vam ne bo primanjkovalo.“

In res je bilo tako. Odkar je prišel Jezušček karmelitskemu sa-

mostanu v last in dokler se je častilo božje dete, bival je tudi blagoslov v njihovem samostanu; kakor hitro se je pa nasproti jelo opuščati to češčenje, giniti jel je tudi blagoslov.

Karmeliti cerkve „od zmage“ so postavili sohico v skupno svojo molivnico. Pred njo so opravljali dan na dan dvojno zapovedano premišljevanje. Tu so svoje stiske in bede potožili Njemu, ki je iz ljubezni do nas ubog postal. Odlikovali pa so se v tem češčenju posebno redovni novinci. Njihovo zaupanje ni bilo prazno. Še tisto leto (1628) so prejeli karmeliti od cesarja Ferdinanda izdatno podporo z obljubo, da jih bo še nadalje mesečno podpiral.

2. Pozabljena in zopet najdena.

Žal, da je tako mnogo ljudi nestanovitnih pri svojem dejanju in nehanju in tudi v pobožnosti. Tako tudi tukaj. Pobožnost do deteta Jezusa je začela pojemati.

Leta 1630. je bil preložen karmelitski novicijat v Monakovo; z novinci pa so tudi odšli goreči častilci deteta Jezusa iz Prage.

Prišli so hudi časi. Gustav Adolf z vojsko preplavi Nemčijo. Pred njim sta šla strah in groza, za seboj je puščal vpepeljene hiše. Dne 15. novembra 1631. je morala tudi Praga odpreti silovitemu vojskovodji svoja vrata. Nad 80 protestantskih pridigarjev pride ž njim v mesto in se polasti cerkvâ. Karmelitski samostan je bil oropan, cerkvico so pa dobili protestantski pridigarji.

Kaj se je pa zgodilo z Jezuščkom? Roparji so ga vrgli zaničljivo ko papeževo vražo za oltar in pri tej priliki sti se mu odlomili ročici; drugače pa je ostala sohica nepoškodovana. Sedem dolgih let je ležala nežna soha Jezuščka polomljena v prahu. — 15. junija 1635. je bil sklenjen mir sè sovražnikom.

Binkoštni praznik 1637. leta pa pride v Prago neki mož, prav od Boga poslan, ki je hotel pripomoči pozabljenemu detetu k prejšnji časti. Ta mož je bil P. Ciril od Matere Božje,*) nekedanji novinec in goreči častilec deteta Jezusa. P. Ciril je vse kote samostana preiskal, dokler ni našel drage sohice Jezuščka. In ko jo

*) P. Ciril je bil rojen 1592. v Luksemburgu in sicer je bilo njegovo prejšnje ime Nikolaj Šokveiler. Umrl je v Pragi 4. februarja 1675. v duhu svetosti.

je našel in očistil, poljuboval jo je sè solznimi očmi. Pripovedoval je predstojniku o prejšnjih čudežnih delih in na to je prosil, da bi smel sohico zopet v molivnico postaviti, kar je predstojnik rad dovolil.

Ker je bila podoba oblečena, P. Ciril ni zapazil, da sti Jezuščku ročici odlomljeni. Stala je torej po sedemletni zapuščenosti zopet na svojem mestu in redovniki so zopet pred njo premišljevali in molili, kakor poprej. Najbolj goreči častilec pa je bil vedno P. Ciril. Cele ure je preklečal pred detetom. Ko necega dne prav goreče moli, zdi se mu, da sliši glas: „Usmilite se me in jaz se bom usmilil vas. Dajte mi roke in dal vam bom svoj mir.“ Zdaj še le zapazi osupnjeni pater, da manjkati detetu ročici. Precej nese sohico predstojniku in ga prosi, da bi

dal napraviti detetu roke. Predstojnik odgovori, da je ubog in da ne more za to dati denarja; manjkalo je temu možu zaupanje v Boga in zato je ostal tudi brez blagoslova.

Žalosten nese P. Ciril podobo v svojo celico in začne bridko jokati. Vrže se na kolena in prosi nebeškega Očeta, naj preskrbi ubogemu predstojniku toliko miloščine, kolikor je treba za popravo podobe.

Trdno njegovo zaupanje je bilo obilo poplačano. Star, pobožen pa bogat mož pride v Prago in nevarno zboli. P. Ciril mu je podelil sv. zakramente za umirajoče, pripovedoval mu je pa tudi o mili podobi deteta Jezusa, omenil tudi, da mu ročici manjkati. Starček mu podari precejšnji znesek denarja. Predstojnik pa vendar ni hotel popraviti stare sohe, ampak

preskrbel je novo voščeno, katero
koj prvi dan potare v kosce svečnik,
ki je slučajno padel. Videti je bilo,
da je bila volja božja, naj bi se
tudi v bodočnosti le ono od krivo-
vercev onečaščeno ter polomljeno
dete častilo.

Predstojnik ni bil več dolgo
časa na poti. Radi neprestanih
nemirov, žalosti in raznovrstnih
bridkosti se je svoji službi odpo-
vedal.

Tako je dobil samostan novega
predstojnika P. Dominika od sv. Ni-
kolaja, moža izrednih čednosti.
P. Ciril gre precej k novemu pred-
stojniku, pové mu vse o „Jezu-
ščku“ ter ga prosi, naj dá napra-
viti ubogemu detetu ročici. Tudi
ta predstojnik mu odgovori, da je
samostan za sedaj presiromašen,
naj počaka boljših časov. Zopet
nese P. Ciril dete v celico in go-
reče prosi Mater božjo, naj izprosi

predstojniku denarja v ta namen, da bi dal napraviti Jezuščku roke. Komaj konča molitev, že je bil poklican v cerkev. Tamkaj ga čaka neka gospa in mu izroči večjo vsoto denarja. Ko se ji je hotel zahvaliti, zginila je. Tudi je nihče ni videl, ne priti in ne oditi.

Ves iznenaden zahvali se presrečni P. Ciril na podnožju oltarja kraljici sv. škapulirja in nese denar predstojniku. Ta dovoli v popravo, ali račun za njo ne sme prekoračiti dotičnega zneska darovanega denarja. Pater Ciril poskusi svojo srečo; toda denar ne zadostuje. Tako ubožec zopet ni dosegel, kar je tolikanj želel. Vendar upanja ne izgubi. Potoži Jezuščku svoje bolesi sè solzami v očeh in zdelo se mu je, kakor da bi mu neki notranji glas rekel: „Postavi me pri uhodu v zakri-

stijo in uslišan boš.“ — Res nese svoje zapuščeno dete v zakristijo, vrne se v celico in pričakuje nadpoln hitre pomoči. Ne dolgo potem pride v zakristijo neki ptujec, ki se prostovoljno ponudi, da hoče popraviti detetu ročici. V tem hipu pride predstojnik in z veseljem sprejme nepričakovano ponudbo. Tujec je, kakor je obljubil, v kratkem detetu preskrbel ročici, prinesel Jezuščka nazaj v samostan, kjer so ga za nekoliko časa izpostavili v javno češčenje v cerkvi. Jezušček je dobrotljivemu tujcu to dobroto jako bogato povrnil.

V času, ko se je to godilo, prestati je moral samostan veliko britkih poskušenj. Ropajoči vojaki so jim vkradli tri pare volov in dva konja. V tistem letu je razsajala tudi kuga; v Pragi sami je vsled kuge pomrlo 28.000 ljudi,

mej njimi tudi samostanski kuhar, krojač in miloščinar. Tudi predstojnika je kuga položila na posteljo. Opozorjen na dete Jezusa, je obljubil, da bo devet dni zapored pred podobo Jezuščkovo opravljal daritev sv. maše. Kakor bi trenil, mu je bilo bolje in v par dneh je popolnoma ozdravel. Sedaj je spolnil obljubo, detetu Jezusu odkazal posebno sobo in bil od tega časa od tega čudovitega ozdravljenja naprej goreč njegov častilec.

Nastalo je zopet veliko pomanjkanje v samostanu. Predstojnik, ki je sedaj vse drugače zaupal v Jezuščka, je vpeljal na čast Jezuščku splošno pobožnost, katere so se vdeleževali vsi prebivalci. Že v treh dneh so prejeli nepričakovano bogato miloščino.

Prenesli so tedaj kip v cerkev, da so verniki bolj goreče molili

in večje zaupanje vanj dobili. Prejšnji dobrotnik Danijel Wolf je preskrbel še stekleno omaro za podobo, dva svečnika, križ iz slonove kosti, sveče in več lepih posodic za cvetlice.

3. Pomoč v vsakovrstnih potrebah.

Češčenje milosti polnega Jezuščka se je vedno bolj širilo. Leta 1639. je baronica Elizabeta Kolovrat nevarno zbolela. Zgubila je posluh in glas ter bila v smrtni nevarnosti. Baron je naprosil P. Cirila, da bi k smrtni postelji bolnice prinesel dete Jezuščka; bolnica je namreč prav posebno častila božje dete. Ko ga ji je prinesel, ga je poljubljala ter ob enem obljubila, da se bo hvaležno

izkazala, ako zopet ozdravi. Pater je dal bolnici svoj blagoslov, pustil dete pri nji in se vrnil v samostan.

Čez malo časa je odleglo bolnici, začela je zopet govoriti in tudi posluh je prejela; v nekoliko dneh je popolnoma ozdravela.

To je bila res očividna čudovita pomoč. Ozdravljena gospa ni pozabila svoje obljube. Dala je svojemu največjemu dobrotniku napraviti krono iz čistega zlata, katera ga še dandanašnji krasi. Njen soprog je pa delil karmelitom obilno miloščino vse dni svojega življenja, in ko je prišla njegova zadnja ura, je zapustil detetu Jezuščku srebrno svetilnico in dragocen relikviarij.

Kmalu potem, ko je baronica ozdravela in ko je bil Jezušček še v njeni sobi, se je hotela gospa sè svojim soprogom odpeljati na deželo. Jezušček bi pa moral sam

ostati doma. Glejte, kaj se zgodi! Konji se niso hoteli premakniti z mesta, dokler niso zapuščenega deteta vrnili samostanu. Na to pa ni nobena reč več ovirala vožnje.

Leta 1641. je neka gospa darovala 3000 gld. v ta namen, da bi se postavil oltar na čast presveti Trojici. Zgodilo se je tako. Od tega časa dalje je dete stalo v krasno pozlačenem tabernakeljnu izpostavljeno v javno češčenje. Tako se je pobožnost do malega Jezuščka od dne do dne vedno bolj širila. Premnogi, ki so se zatekli k Njemu v svojih težavah in nadlogah, so bili uslišani in potolaženi. Pobožno in verno ljudstvo je donášalo vsak dan bogate darove na oltar.

Plemenita gospodična Febro-nija iz Pernstajna je dala cerkveni prezbiterij — hišo Jezuščkovo —

pokriti z lepimi rdečebelimi marmornatimi ploščami. Delo je tako izvrstno in lepo, da je še dandanašnji po preteku 250 let mora vsak občudovati. Ravno ta dobrotnica je darovala tudi za veliki altar lepo izdelan križ. Plemenita vdova je zapustila tej cerkvi svojo dragoceno poročno obleko; darovala je ob enem tudi dragoceno srebrno svetilnico. Gospa Bruneta je vstanovila večno luč pred milostno podobo; neka druga gospa pa lep oltar na čast Materi božji. Vse te dobrote je Jezušček že na tem svetu bogato poplačal.

Kdor se je pa nasprotno drznil storiti Jezuščku kako nečast ali ga je na ta ali drugi način žalil, je bil navadno ostro kaznovan. Zadostuje naj samo en zgled.

Neka odlična gospa je zapovedala svojim deklama Jezuščka na skrivnem odnesti. Ko je P. Ciril

to zapazil, je bil silno žalosten; tožil, jokal in klical je v tej stiski Marijo in sv. Jožefa na pomoč. Popoldne ga pokličejo k neki bolnici, v tisto hišo, kjer je bil Jezušček. Ta bolnica je bila ena izmed dekel, kateri ste bili odnesli Jezuščka. Priznala je svojo tatvino, toda gospa se je na vso moč branila nazaj dati Jezuščka. Samo pod tem pogojem je bila pripravljena vrniti ga, ako dobi podobnega. Pater ji je seveda hitro obljubil, samo da je dete nazaj dobil, katero je z veselim srcem nesel nazaj v samostan. Dekla je po tem dogodku kmalu ozdravela; druga je umrla brez sv. zakramentov, ona pa, ki je dala povod k tatvini, je na rokah in nogah hudo zbolela in dolgo trpela strašne bolečine. Še-le potem je ozdravela, ko je Jezuščka skesano prosila odpuščenja.

Leta 1642. so sezidali za čudežno podobo posebno bivališče. Baronica Benigna Lobkoviška, goreča častilka deteta, je dala na lastne stroške sezidati lepo, lično kapelico. Tako je Jezušček dobil novo stanovanje, kar je čez vse veselilo njegovega oskrbnika, kakor so P. Cirila po vsej pravici imenovali. Na praznik imena Jezusovega l. 1644. je bila kapelica posvečena, in ta dan se je prvi-krat v njej opravila daritev svete maše. Od tega časa je ostal ta dan poglavitni praznik milostnega Jezuščka.

Tudi tej dobrotnici je Bog to delo ljubezni obilno poplačal. Glas o tej čudoviti podobi se je razširil tudi čez meje češke dežele. Kmalu se je začelo širiti češčenje praškega Jezuščka tudi po drugih deželah, ker je vernikom prinašalo tudi obilnega sadu.

4. Češčenje narašča.

Od leta 1642. je stala dragocena soha v novi kapelici v tako zvani „samoti deteta Jezusa“. V začetku so redovniki stanovali v majhnih in ozkih celicah. Pozneje so bivali v teh celicah samo oni redovniki, ki so imeli duhovne vaje. Med tem je češčenje deteta vedno bolj in bolj naraščalo. Prav goreč častilec Jezuščkov v onih dneh je bil baron Krištof Mitroviški. Ko ga je prvič videl, je bil ves prevzet zaradi njegove milobe in ljubeznjivosti. V hudi boleznì se je obrnil s polnim zaupanjem do milostljivega deteta; zato pa ni bil osramočen. Ozdravel je hitro ter se je za to prejeto dobroto srčno zahvalil svojemu nebeškemu zdravniku. Vsak teden je obiskal svojega ljubljenca in goreče prejemal sv. zakramente. Vstanovil

je kapital, s katerim so se vzdržavali duhovniki, ki so tam duhovne vaje delali. 70 let star preselil se je s tega sveta zapustivši karmelitom mej drugimi stvarmi tudi jako lep, dragocen zlat kelih.

Posebna častilka te podobe in ob enem dobrotnica cerkve od zmage je bila baronica Evzebija Pernstajn. Koliko je storila za olepšavo cerkve! V svojem testamentu je zapustila karmelitom iz ljubezni do čudodelnega Jezuščka Solniško posestvo, katero je pri nekem prepiru ž Njegovo pomočjo rešila. Umrla je 7. februarja 1646. Pokopali so jo v karmelitski obleki v ljubljeni kapelici blizu velikega oltarja.

Leta 1648, meseca majnika je posvetil kardinal, knez in škof praški, Ernest Albrecht Haraški kapelico, daroval prvikrat v njej nekrvavo daritev in dovolil vsem

svetnim in redovnim duhovnikom na tem oltarju opravljati daritev sv. maše. To je veliko pripomoglo k razširjenju češčenja. Premnogi plemenitaši so posnemali omenjenega kardinala, ko so v kapelici pri čudodelnem Jezuščku opravljali svojo pobožnost.

5. Nebeški zdravnik.

Vsi tisti, ki so češčenju Jezuščka nasprotovali ali so to češčenje zaničevali in črtili, so bili mnogokrat ostro kaznovani. Kdorkoli se je k njemu zatekel v kaki potrebi, našel je tolažbo, da, mnogokrat hitro in nepričakovano pomoč. Nasledek tega je bil, da so verni kapelico vedno bolj in bolj obiskavali, in Jezuščka imenovali „nebeškega zdravnika“. V neki stari knjigi iz l. 1761. be-

remo: „Vsi, ki se približajo tej milosti polni podobi in zaupno prosijo, prejmejo v nevarnostih pomoč, tolažbo v bridkostih, podporo v siromaštvu, pomirjenje v strahu, polajšanje v dušni zapuščeniosti, zdravje v bolezni in upanje v obupu. Iz ljubeznjivih oči tega nebeškega deteta sije sama ljubezen, sè smehljajočimi ustnicami ponuja sladkosti, in sè svojo lepoto omehča najtrša srca.

Nobena bolezen ni tako huda in nevarna, nobena nevarnost tako velika, nobena škoda tako občutljiva, nobena skušnjava satanova tako močna, da je ne bi čudodelno dete premagalo in ozdravilo. Pospešuje mir mej zakonskimi, popravi dolgoletna sovraštva, jetnikom daje prostost in omeči trdovratne grešnike. Z eno besedo: „Božje dete je vsem vse.“ Tako beremo v omenjeni knjigi.

Od nekdanj že je tako na svetu, da ima vsaka dobra stvar svoje nasprotnike in sovražnike. Tako se je godilo tudi tej pobožnosti. Se celo mej karmeličani so bili nekateri, ki so trdili, češ, da ni varno vpeljavati in pospeševati take pobožnosti.

Takim in enakim pomislekom v samostanski družini je kmalu konec napravil P. Frančišek od sv. zakramenta, general karmelitov. Vestno in natančno je vso stvar o milostnem Jezuščku preiskal pri svojem kanoničnem obiskovanju. To je bilo leta 1651. Njegov trud ni bil brez uspeha. On sam je opravil v kapelici svetega deteta najsvetejšo daritev, in je prav resno in goreče priporočal Njegovo češčenje; posebno lepo je pisal o tej pobožnosti v enem svojih pastirskih (okrožnih) listov do svojih sobratov. To pismo

s pečatom vred je shranjeno v kapelici.

4. aprila 1655. leta je bila podoba slovesno kronana. Ignacij grof Martiniški, jako pobožen katoličan, je dal kovati dragoceno zlato krono, sè žlahtnimi biseri in dragocenimi kamni okrašeno.

Kardinal, knez in škof, grof Haraški je hotel osebno kronati Jezuščka slovesno, a je bil vsled bolezní zadržan. Prevzel je torej to častno službo namestni škof v navzočnosti mnogih plemenitašev.

Milo čudodelno dete je bilo pa tudi premnogim nebeški zdravnik in tolažnik v dušnih bridkostih.

Dominikan P. Egidij je ozdravel po priprošnji praškega Jezuščka večletne otožnosti duha. Mnogokrat se je tudi zgodilo, da so oni, ki so se v dolgotrajne tožbe zamotali, našli mir ali srečni izid pri tožbah. — Večletni trdo-

vratni grešnik iz navade je bil že na tem, da bi obupal. „Ni mi mogoče, da bi se poboljšal“, je rekel svojemu spovedniku, „in tudi nimam nobene volje in trdnega sklepa več poboljšati se.“ Spovednik ga je poslal k Jezuščku v kapelico in mu naročil, naj moli sledeče: „O milostljivo dete, usmili se me! Razsvetli me in pomagaj mi, da morem to storiti, kar spovednik od mene tirjajo.“ Te besede je grešnik večkrat ponovil v kapelici in potem se je ves spremenjen vrnil k spovedniku. Od tega časa je bil ves drug človek. O velike sreče!

Neka žena, katera že več let ni povedala pri spovedi smrtnega greha iz napačne sramežljivosti, je prišla nekega dne v kapelico: slišala je namreč že mnogo lepega o praškem Jezuščku. Pogleda podobo, pa — o groza — ne vidi

drugega ko obleko detetovo. Loti se je strah in po vsem telesu se začne tresti, ker se spomni zamolčanih smrtnih grehov, nevrednih spovedi in obhajil. Precej gre k spovednici, se skesano spove vseh svojih velikih grehov in trdno sklene nikdar več tako grozno Boga razžaliti. Tedaj pride nazaj v kapelico ter vidi v veliko svoje veselje obličje Jezuščkovo.

Pater Emerik, ki je pisal knjigo o praškem detetu, se je sam osebno prepričal, da se obličje božjega deteta na podobi spreminja, tako da je včasih resno in žalostno, včasih pa veselo.

6. Češčenje v cvetu in njegovo razširjenje.

Pobožne gospe in gospodične so že mnogo slišale o lepoti deteta Jezuščka, videti ga pa niso

mogle kedar bi ravno želele, ker je bilo dete v samostanski kapelici, kamor ženske ne smejo. Prenesli so ga le pri posebnih slovesnostih in priložnostih doli v cerkev. Vedno bolj pogoste so bile prošnje pobožnega ljudstva, da bi Jezušček zmirom v cerkvi ostal izpostavljen v javno češčenje. Kmalu je bila ta želja izpolnjena. Brata Ernest in Frančišek barona Talmberška sta sezidala kapelico, v katero so 19. marca 1656. leta prenesli milostno soho v slovesnem sprevodu. Vdeležili so se sprevoda redovniki v belih plaščih, mnogoduhovnikov in plemenitašev in velika množica ljudstva. V tej kapelici je soha ostala do l. 1741. — Pozneje so vložili marmornato ploščo nad vhodom v kapelico v trajni spomin bivanja deteta Jezusa.

1. septembra 1656. leta je opravila v tej kapelici svojo pobožnost bogoljubna mati Larija Elekta od Jezusa, ki je sezidala praškim karmelitom nov samostan. Umrla je kakor tudi pobožna Krescencija Kaufbajriška v duhu svetosti. Zaupanje do podobe je vedno bolj in bolj naraščalo. — Neki „uzmovič“ si je hotel prilastiti zlati križec božjega deteta. Komaj je stegnil roke — že se ga je lotil tolik strah, da je na rokah in nogah vsled tega otrpnel. Groza ga je spreletavala, ko je stal pred detetom, trd, nepremakljiv kakor pribit. Spoznal je svojo ostudno hudobijo in postal dober kristjan. — Umirajoč je priznal nameravano hudobijo.

Leta 1713. je že zopet divjala v Pragi strašna kuga, katera je pokosila nič manj ko 200.000 ljudi; tudi dva milijona živine je ta

strašna šiba ugonobila. — Vsak dan se je brala sv. maša pri milostnem detetu in skupno so molili litanije imena Jezusovega. Vsi, kateri so zaupno pred njim molili, so bili bolezní obvarovani ali so pa vsaj pri življenji ostali. Neka gospa pa, ki je to pobožnost zasmehovala in zaničevala, je na nagloma vsled kuge zbolela in umrla brez svetih zakramentov.

V zahvalo za obilno pomoč v teh žalostnih časih je dal predstojnik kapelico slikati in postaviti v njej nov altar, kateri še danes stoji, in na katerem stoji sedaj mesto deteta podoba Križanega. — Uslišanja prisrčnih molitvic so se nadaljevala.

Leta 1733. se je zgodilo strašno bogoskrunstvo. Neki hudobnež se je po noči splazil čez ograjo v kapelico in oropal vsa zlata in srebrna darila, katera so tam

obesile hvaležne roke; predrznil se je celo detetu iz leve roke ugrabiti zlato jabolko, znamenje njegove vladarske moči. Ko se je storjeni zločin zvedel, so prihitele cele trume pobožnih častilcev k detetu in z jokanjem in zdihtovanjem bridko tožile nad nezaslišano zlobnostjo. — Od tega časa je bila kapelica še bolje obiskovana in v njej darovanih še več svetih maš. Hudobnež ni našel več trenutka miru svojemu srcu in se je vsled pekoče vesti sam izročil posvetni gosposki.

Najbolje pa se je širila pobožnost češčenja praškega Jezuščka od leta 1737. do 1741. — K temu sta prav veliko pripomogla dva patra karmelita sè svojim zgledom, besedo in pisanjem; namreč Pater Emerik od sv. Štefana in Pater Ildefonz od darovanja Marijinega.

P. Emerik, predstojnik praškega samostana, je skrbno zbral vse, karkoli so P. Ciril in drugi zabiležili, in izdal z dovoljenjem višjih l. 1737. knjižico z napisom: „Praški mali velikan.“ Iz te obširne knjige je pisec te knjižice mnogo prevzel. P. Emerik sklepa svoj predgovor s prisrčno molitvico prvega častilca milostnega deteta, katero ti, dragi bralec, tudi tukaj podam, da jo moreš pobožno moliti, preden izveš, kako se je s češčenjem nadalje godilo. — Glasi se:

Že čez tri leta je bila ta knjižica vnovič izdana in leta 1740. prestavljena v Tridentu v laški in v Pragi v češki jezik. Prav posebno je podpiral P. Emerika v njegovem delovanju za čast Jezuščka sè vso svojo veljavo P. Ildefonz, ki je bil od 1737. do 1740. leta generalni predstojnik

karmelitskega reda. Na svojih popotvanjih je seznanil tudi oddaljene dežele s praškim Jezuščkom. Vedno je seboj nosil njegovo podobo. Ko se je enkrat ladija, na katerej je bil, začela potapljati, so bili na čudoviti način ladija in vsi popotniki rešeni, ko je zaupno poklical Jezuščka na pomoč. — Četudi je ležal njegov kovčeg dolgo časa v vodi, je bila vendar mašna knjiga (rimski Misal) povsem nepoškodovana, še celó sušilni papir, v katerega je bila zavita, se ni zmočil. To so imenovali vsi čudež, in karmelitski general je knjigo daroval Jezuščku. Na napisu knjige (v začetku) je v latinskem jeziku izražena posvetitev iz leta 1739. Ko so se po zatrtem karmelitskem samostanu darila porazgubila in prodala, je kupil opat premonstrancev iz Strahovga leta 1799. to

mašno knjigo, ki je sedaj shranjena v veliki dvorani prelepe samostanske knjižnice.

Karmeličanke svetega Jožefa v Pragi, ki so v resnici sveto živele, so prejele najprvo Jezuščka iz voska, kateri je bil sličen milostni podobi in nje dotaknjen. Z nepopisljivim veseljem so prejele hčerke svete Terezije 25. novembra 1737. ljubeznjivo malo podobo in so jo zelo v časti imele. Od tedaj so si pobožne nune na vso moč prizadevale to pobožnost širiti. Njih najljubše opravilo zunaj cerkve je bilo to, da so delale podobe praškega Jezuščka ter jih z barvami in svilo krasile; nebrojne so podobice, katere so naredile te pobožne gospe. Hitro so se širile tudi te podobice, in v mnogih družinah najdejo se še zdaj stare podobe te vrste. Zvesto ponarejene podobe

Jezuščka so z veseljem sprejeli tudi po drugih praških samostanih in še danes se nahajajo po raznih samostanih take sohe.

Od leta 1738. do 1741. ste bile cerkev Marije Zmagovalke in Jalnberška kapelica od ranega jutra do poznega večera polne obiskovalcev, ki so prišli k Jezuščku. Od 5. zjutraj do 12. so se neprestano brale sv. maše na milostnem altarju; tako je bilo n. pr. leta 1839. branih nad 2560 sv. maš in v vojskinem letu 1741. celo 3708 v čast detetu Jezusu. Škofje in prelati so si šteli v veliko milost pred milostno podobo v onej kapelici maševati, in premnogi svetni in redovni duhovniki potegovali so se za to milost. Res, milostno dete in njegov tihi dom je bilo najbolje obiskovano svetišče v tej kapelici o praznikih; te dni so ob 7. uri izpostavili sv. Rešno

Telo in molili litanije presv. Jezusovega imena. Seveda največja slovesnost je bila na praznik Jezusovega imena, kateri se je obhajal sè slovesno osmino.

Darovanih je bilo toliko blagoslovljenih voščenih sveč, da ni bilo mogoče, da bi vse pogorele na milostnem altarju. Razven teh so gorele tudi srebrne svetilnice, ki so bile narejene v obliki srca. Dan za dnevom so mnogi častilci darovali obljubljene podobe in darila iz srebra ali voska.

Dné 13. januarja 1741. je bila premeščena milostna podoba z veliko slovesnostjo na sedanji altar. V teku štirih let je bilo znamenovanih nič manj ko 80 čudežno uslišanih prošenj. — V spominski knjigi se bere na mnogih mestih, da so bolniki ozdraveli, če se jim je le položila podoba na bolno mesto. Pa ne samo v

boleznih, ampak tudi v drugih zadevah so se zaupno zatekali k Jezuščku in bili tudi uslišani. Po njegovi pomoči so dobivali ubožci delo in službe, zgubljeni zneski denarja so se zopet našli, prepirajoče družine so se spravile, sodnijske preiskave so se srečno reševale. Prav posebno radi so dete klicali na pomoč tudi za blagoslov na polju.

Podobice praškega Jezuščka so se daleč na okoli in hitro širile. Mnogi so zahtevali podobo, ki je bila zvesto posneta po pravi podobi; in tako je nastalo polagoma mnogo pravemu detetu sličnih soh bodisi iz lesa izrezanih ali pa iz voska narejenih, katere so bile razposlane na razne kraje, potem ko so vsako teh podob dotaknili s pravo milostno podobo.

Tako so bile v sredi pretečenegastoletja take sohe na Dunaju,

v Gradcu, v Lincu in v Rimu. V kratkem so se razširile podobice praškega deteta daleč na okoli kakor po Francoskem, Nemškem, Ogerskem, Saksonskem, Poljskem, Laškem, po Siciliji, na Malti v Španiji in po Portugalskem. Celó na skrajne meje zemlje, kakor v Indijo in Kino, so nesli goreči karmeliti to ljubko podobo. Razven soh so slikali lepe oljnate podobe z detetom Jezuščkom na vse mo-goče načine.

V karmelitskem redu je bilo zaukazano, da morajo imeti v vsakem samostanu, bodisi moškem ali ženskem, zvesto posneto soho praškega Jezuščka, ki bi naj bila postavljena v češčenje.

Stotine takih soh trojne veli-kosti so bile vlite leta 1760. in na vse strani razposlane. Ob enem s češčenjem množila so se pa tudi čudežna uslišanja.

Pobožna Krescencija Kaufbajriška je dobila tako soho. Oblekla jo je s prelepimi oblačili. Ta soha je bila za naprej v resnici pravi vir blagoslova za ubožni samostan frančiškank. V nekem pismu iz Kaufbajerna se glasi: „Popolnoma resnično je bilo naše praško dete tej pobožni gospej poslano (avtentika to spričuje), in se je v onem času prav posebno častilo.“

Stare redovnice so z veseljem pripovedovale, da je ta pobožna gospa dala soho tako lepo in tako bogato okrasiti, kakor je brati v Krescencijini knjigi, katero je spisal P. Zajler.

Ko je bila dragocena obleka narejena, je prinesel neki dobrotnik v isti uri toliko denarja, kolikor je obleka veljala.

Ali obleka se je s časoma postarala in dete v njej ni bilo

več lepo. — Pobožne gospe, ki so Jezuščka tako iskreno častile, so pomrle, in tedaj se je ta milostna podoba častila le kot navadna podoba Jezuščka. Zgodilo se je tekom časa, da so prišle redovne sestre v Mindelhajm. Tam so brale v knjižici o praškem Jezuščku in so bile vse navdušene, ko so zvedele, da je tudi v Kaufbajernu taka podoba. Ko so se vrnile, so poiskale milo dete, je prenovile, olepšale in okrasile, vendar pa pridržale prejšnjo obleko dobro vedoče, da je to ona obleka, katero je dala narediti pobožna Krescencija.

Zdaj stoji dete blagoslavlja-joče na altarju na koru v veliko dušno veselje in radost pobožnim sestram. — Tako se glasi v pismu.

Častita prednica frančiškank v Mindelhajmu piše 12. aprila 1889:

K našemu praškemu Jezuščku prihajajo prav posebno rade matere in molijo za svoje bolne otroke. Že mnogokrat sem slišala, da so bile čudovito uslišane.

Leta 1774. so postavili tako praško dete v Niederdorfu, okraja Merningen. V tem kraju so takrat pastirovali duhovniki Otobajerske opatiije. Tedanji župnik Niederdorfski P. Rupert Mic je izdal z dovoljenjem višjih l. 1795. knjižico o češčenju božjega deteta. V uvodnem članku pravi, da pobožnost od dne do dne narašča in se pri vseh množi kot vir prave tolažbe in pomoči. O tem ste se vže vsi lahko zadostno prepričali v telesnih in dušnih potrebah. Tukajšnja župnija, kakor tudi sosedne, visoko spoštujejo in cenijo praškega Jezuščka. Tako je bilo na mnogih drugih krajih,

božja pot v Niederdorf pa slovi še dandanes.

Leta 1745. in sicer 16. maja je bilo milostno dete sè vso mogočo slovesnostjo postavljeno v Mehnrotu na Virtemberškem, kamor so prihajali trpini dan na dan, odhajali pa ozdravljeni in potolaženi.

Tako se je razširila pobožnost milostnega Jezuščka. Prišli so zatem zopet žalostni vojskinci časi, zlasti sedemletna vojska, ki je prizadejala veliko nezgode Češki in njenemu glavnemu mestu.

Cesarica Marija Terezija sama je obiskala enkrat Jezuščka in mu darovala lepo zeleno obleko, katero je sama naredila; ob enem je darovala krasen, zelen ornat (mašno obleko z leviti).

Mrzel, neugoden veter je začel briti nad tem češčenjem, ko je izdal cesar Jožef II. postave zoper

samostane. Samo v Pragi je bilo zatrtih 70 samostanov, cerkev in kapelic in mej temi tudi samostan bosih karmelitov Marije od zmage.

Mirne prebivalce tega samostana (bilo jih je 44) so 3. julija 1783. leta pregnali in jim odšteli malo odškodnino. Zvesti varuhi so s tem izgubili svojega Jezuščka. Darila, kakor tudi zaobljubljene tablice, so odstranili, češ da je vse to „cerkvene šara“. Moderni napredek v razsvetljeni dobi namreč vsega tega ni mogel prenašati, posebno ne češčenja milostnih podob in soh; vsled tega je bilo sleherno tako češčenje ostro prepovedano. Tako se je ta pobožnost tudi v marsikaterem srcu popolnoma ohladila in izginila.

Postavnim ukrepom nasprotujoča soha, in dragocena omara z 20 srebrnimi angeljčki je ostala, ravno tako tudi cerkev, katere

niso zaprli in tudi ne v svetne namene porabili. Dne 25. septembra 1784. je bila določena za župno cerkev in izročena redovniku Maltezerjem, kateri še dandanes v njej izvršujejo duhovno pastirstvo. Vkljub vsemu temu pobožnost k detetu Jezuščku ni po vsem prenehala; do novejših časov so se godili mnogi čudeži.

Leta 1878. sta bila cerkev in milostni altar prenovljena. Vsi praški samostani so tekmovali za pridobitev milostnega Jezuščka, kateri je od 1878. do 1879. v resnici veličastne zmage obhajal. Dvanajst samostanov je bilo tako srečnih, da so ljubko soho manj ali dalj časa pod svojo streho imeli, in so med seboj tekmovali, kateri izmed njih jo bode bolje počastil.

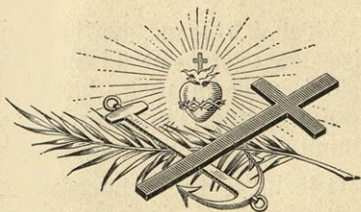
Na Švabskem se je ta mila pobožnost precej pozabila; le malo

katoličanov in pobožnih redovnic je, ki še kaj vedó o njej. Da se je ta pobožnost obnovila, je precej pripomogla tudi ta knjižica v nemškem izvirniku; razposlanih je že zdaj nad 53.000 knjižie. —

O, da bi tudi naša knjižica v srcih vernih Slovencev vzbujala pobožnost do milostnega praškega Jezuščka ter vnemala vedno večo ljubezen!

Drugi del.

Jutranja molitev k Jezuščku.

O Jezus, moje življenje, moja ljubezen, živi v meni in ljubi me, da jaz v Tebi živim in Te ne prestando ljubim tu in v večnosti.

Blagoslovljen, o Jezus! Sin z Očetom in sv. Duhom, kakor v začetku, tako tudi na vse večne čase.

Od mene in od vseh drugih ustvarjenih bitij naj bodo hvaljeni in češčeni v času in večnosti Jezus, Marija, Jožef.

S Teboj, o Jezus, najljubeznivejše dete, vstanem; Ti me blagoslovi in varuj vseh dušnih in telesnih nadlog, Ti me brani pred vidnimi in nevidnimi sovražniki.

O Jezus, k Tebi kličem na vse zgodaj, ker Ti si moj Bog in moj Gospod, moj vsemogočni stvarnik, dobrotljivi odrešenik in posvečevalec. Kakor so Te, božje dete, na vse zgodaj angelji v Betlehemu obiskali in Ti spodobno hvalo zapeli, tako pridem tudi jaz k Tebi, o najljubeznivejši Jezus, v zgodnji jutranji uri, da te počastim in hvalim.

Tebi ubogemu detetu so prinesli ubogi pastirji male darove, ki so se Ti dopadli. O malo dete, veliki Bog, jaz ubogi grešnik položim k Tvojim najsvetejšim nogam v jutranji dar vse svoje misli, besede in dejanja današnjega dne,

vse, karkoli bom danes in vse svoje življenje storil in trpel.

V Tvojem najsvetejšem imenu hočem ta dan začeti, nadaljevati in končati.

O Jezus, Tvoje presv. ime hočem zapisati na svoje oči, da ničesar ne bodo gledale, kar je pregrešno in kar bi Ti ne dopadlo, na svoje ustnice, da ničesar danes ne spregovorijo, kar bi Te žalilo, na svoje srce, da ostane prosto vseh grešnih želj in vedno bolj čisto.

Tebi, o moj Jezus, darujem svoje telo in svojo dušo; Tebi izročam svoj razum, svoj spomin, svojo voljo in vsa svoja čutila. O ne daj, Ti božje dete, da bi Te danes, ali sploh kedaj močno užalil. Nočem privoliti v noben greh — to Ti prisegam.

Želim se danes vdeležiti vseh odpustkov, katere morem prejeti;

vseh sv. maš, katere se bodo darovale, in vseh dobrih del, katera se bodo opravila. — Spopolni, kar moji slabi volji primanjkuje. O Jezus, v Tebe verujem, o Jezus, v Tebe upam, Tebe ljubim kot najlepše in najpopolnejše dobro.

Obžalujem vse svoje grehe, ker sem Tebe razžalil; s Tvojo pomočjo ne bom storil prostovoljno nobenega greha več.

Za vse prejete milosti in dobrote pa se Ti prisrčno zahvaljujem. V vseh zadevah hočem le k Tebi klicati.

O Marija, mati usmiljenja, sveti Jožef in vsi svetniki, prosite za me! O sv. angelj varih, varuj me! Pričeti hočem tedaj ta dan v imenu presv. Trojice. Amen.

Večerna molitev.

O najljubeznivejši Jezus, koliko hvale sem Ti dolžan! Ne samo, da si me obvaroval mnogih nevarnosti, obsipal si me danes tudi s premnogimi dobrotami. Prisrčna zahvala Ti bodi zato.

Ti luč sveta, ki vso temo razsvetljuješ, razsvetli pri bližajoči se nočni temi moje oko, da se me hudobni duh, sovražnik človeštva, ne polasti. V tihi noči si moral, o Jezus, zapustiti svojo domovino, ker je nebeški Oče tako sklenil, da Ti Herod ni mogel škodovati.

Milo dete, kakor je Tebe Herod nekdam preganjal, tako zasleduje mene peklenski Herod noč in dan, hoteč me na vsak način oropati večnega življenja. Kakor sta Te Marija in Jožef v spremstvu angeljev varovala, tako pošlji tudi meni nebeško pomoč in varstvo!

O ljubi Jezušček, ne zapusti me to noč brez Tvojega varstva! Spomni svojega nebeškega Očeta, koliko si Ti že v svoji nežni dobi za me prestal, da naj bo za voljo Tebe z menoj usmiljen in milostljiv. Ne spominjaj se pa grehov, katere sem danes, ali sploh v svojem življenju storil; obžalujem vse iz čiste ljubezni do Tebe.

Tvojemu ljubezni polnemu srcu izročim dušo in telo. In ker Te v spanju hvaliti ne morem, naj Tvoje božje srce nadomesti, kar meni primanjkuje. Kolikorkrat bo vdarilo moje srce, tolikokrat Te hočem počastiti in zahvalo izreči naj-svetejši Trojici.

Počivati in spati hočem z istim namenom, s katerim si Ti, o Jezus v hlevu na mrzli slami počival v dopadenje svojega nebeškega Očeta.

Premilo dete, podeli mi svoj blagoslov. Blagoslovi naj me Bog Oče, Bog Sin in Bog sveti Duh, kateremu naj je čast, hvala in zahvala sedaj in na vse večne čase. —

Jezus Nazarenski, kralj Judov, ta zmagoslavni naslov naj me, o božje dete, varuje nagle in neprevidene smrti in sploh vsega hudega.

O Jezus, Ti večna resnica, verujem v Tebe, verujem vse, karkoli uči in spoznava sveta rimska katoliška cerkev.

Upam v Tvoje neskončno usmiljenje in v vsa zasluženja presvete Tvoje otročje dobe ter obžalujem vse svoje grehe.

Za vse milosti in dobrote se Ti zahvaljujem, v Tvojo presveto voljo se popolnoma vdam.

Tebe, o Jezušček, hvalim in častim; ali ubožec sem preslab

za to vzvišeno službo, zato naj angelji spopolnijo, kar primanjkuje in česar ne premorem, kakor bi rad.

O Marija, mati usmiljenja in milosti, varuj me to noč, zlasti pa v zadnjem boju. Sv. Jožef, zavetnik svete cerkve, bodi tudi moj varih. Ne zapusti me v nobeni zadevi, v nobeni sili.

Mili moj angelj varih, stoj na moji strani! Vsi svetniki božji, čuvajte nad menoj. Verne duše pa naj po božjem usmiljenju počivaju v miru. Amen.

Mašne molitve k detetu Jezuščku.

Mašnik stopi k altarju.

O čudovito milostno božje dete! Kakor si pastirje po svojih svetih angeljih in svete tri kralje po ču-

dežni zvezdi poklical k jaslicam, tako si poklical danes mene k češčenju Tvojega božanstva in človeštva k najsvetejši daritvi svete maše z besedami: Pridite k meni vsi, ki ste obteženi, in jaz vas bom poživil. Sveti trije kralji so darovali zlata, kadila in mire, jaz pa, ker sem tolik ubožec in ničesar nimam, darujem Ti Tebe samega (saj si moj) po rokah mašnikovih nebeškemu Očetu, enako kakor si se mu Ti daroval v jaslicah ležeč kot ubogo, šibko dete.

Združujem svoj namen z namenom mašnikovim in vesoljne rimske katoliške cerkve in se hočem te vzvišene daritve vdeležiti z največo pobožnostjo Tebi v čast in v spomin britkega trpljenja, katero se je v Betlehemu pričelo. Darujem ti to presveto daritev v zahvalo za vse dobrote in v za-

doščenje velikih svojih pregreh in zadolženj in končno, o milostno dete, da zadobim Tvojo pomoč v svojih prošnjah, zlasti v tej sili (tu povej, kaj ti je posebno pri srcu).

Združujem to daritev s krvavo daritvijo, katero si opravil na altarju križa. Darujem Ti to sveto daritev pred vsem za samega sebe, za svoje stariše, brate in sestre, prijatelje in dobrotnike, bodisi, da še živijo ali so vže umrli, za duhovsko in svetno gosposko in za nedolžno mladino. Sprejmi, predobri Oče, to daritev in usliši mojo molitev po svojem ljubem Sinu, ki je postal nežno dete in se pustil položiti v jaslice.

Slava.

Slava Bogu v višavah in mir na zemlji ljudem, ki so svete volje. Hvalimo Te, slavímo Te,

molimo Te, poveljučujemo Te, zahvaljujemo Te zaradi Tvojega veličanstva. Gospod Bog, kralj nebeški, Bog, Oče vsegamogočni, Gospod, edinorojeni Sin Jezus Kristus, gospod Bog, Jagnje božje, Sin Očetov, ki odjemplješ grehe sveta, usmili se nas, ki odjemplješ grehe sveta, sprejmi našo prošnjo, ki sediš na desnici Očetovi, usmili se nas. Ker Ti sam si svet, Ti sam Gospod, Ti sam najvišji, Jezus Kristus sè svetim Duhom v časti Boga Očeta. Amen.

(Po evangeliju moli apostolsko vero.)

Darovanje.

Združi svoj namen z namenom darujočega mašnika in moli pobožno z besedami sv. cerkve:

Nebeški Oče, darujem Ti neomadeževano hostijo za vse svoje grehe in zanikernosti, za vse pričujoče in vse pravoverne kristijane, žive in mrtve, da bi meni

in njim koristila k večnemu življenju.

O presveta Trojica, sprejmi ta dar, katerega Ti prinašamo po mašniku v spomin trpljenja, vstajenja in vnebohoda Jezusa Kristusa našega Gospoda v češčenje preblazene device Marije, sv. Janeza Krstnika, svetih aposteljnov Petra in Pavla in vseh svetnikov, da bo njim v poveličanje, nam pa v zveličanje, in da za nas v nebesih prosijo oni, katerih spomin tu na zemlji obhajamo, po ravno tistem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O Jezus, Ti malo dete, veliki Bog, ki si se po preteku 40 dni v tempelju po najčistejših rokah presvete svoje Matere nebeškemu Očetu daroval: glej, jaz ubogi grešnik vsled obilnih grehov, katere srčno obžalujem, nisem vreden, da bi povzdignil k Tebi svoje

oči. Po rokah mašnikovih darujem danes nebeškemu Očetu tvoje božje in svoje grešno srce.

To ubogo srce položim na pateno (skledico) in v kelih, da bom molitve in blagoslova tudi jaz deležen.

Kakor se kruh, ki leži na pateni, in vino, katero je v kelihu, po mašnikovih besedah spremeni resnično v Tvoje telo in v Tvojo kri — tako naj se, o najslajši Jezus, tudi moje srce spremeni v Tvoje srce, da ne bo več moje, ampak popolnoma Tvoje.

Sè svojim srcem darujem Ti tudi svoj razum, svoj spomin, svojo voljo, vsa svoja čutila, svojo dušo in telo, svoje življenje in svojo smrt. Naj bo danes ta daritev pred Tvojim obličjem prijetna, da po nji dosežem, kar želim in česar potrebujem.

Sveto.

K Tebi, o Bog, povzdigujemo
svoja srca in se Ti zahvaljujemo,
svojemu Bogu in Gospodu.

Pravično in zveličavno je, da
se zmirom in na vseh krajih za-
hvaljujemo Tebi o sveti Gospod,
vsegamogočni Oče, večni Bog, po
Jezusu Kristusu, Gospodu našem,
po katerem Tvoje veličastvo an-
gelji slavijo, kerubi in serafi mo-
lijo sè vsemi nebeškimi duhovi in
močmi. Z njihovimi slavospevi
združujemo tudi mi svoje slabe
glasove, srčno želeči ravno tako
poslaviti in počastiti presveto
Trojico. — Svet, svet, svet si
Bog Sabaot. Nebo in zemlja sta
polna Tvojega veličastva. Hozana
v višavah! Češčen naj bo, ki
prihaja v imenu Gospodovem —
Hozana v višavah!

Spomin živih.

O milostni Jezus, Ti sam si želel, da naj molimo drug za drugega. Pri ljubezni vseh Tvojih izvoljencev Te prosim, spomni se milostno vseh mojih duhovnih in svetnih predstojnikov, vseh onih, kateri se bodo danes preselili v večnost, vseh onih, kateri bodo danes zdihovali v bridkostih in težavah; spomni se mojih starišev, bratov in sester, prijateljev, dobrotnikov, mojih podložnih, vseh mojih sovražnikov prav posebno pa N. N. Dodeli vsem, karkoli jim je v časno in večno srečo.

Povzdigovanje.

Obudi vero, upanje in ljubezen v resnično navzočnost Jezusovo v podobah kruha in vina ter moli:

O Jezus, po ljubezni svoje nežne mladosti bodi mi milostljiv in usmiljen.

Povzdigovanje keliha.

Molim Te, o presveta Rešna Kri mojega Zveličarja. O presveta Kri, očisti me mojih grehov; razlij se na-me in vse druge grešnike v spreobrnjenje.

(Predstavlja si prav živo navzočnost Jezuščkovo in govori ž njim sè vsem zaupanjem.)

Spomin mrtvih.

O Bog, dobrota in usmiljenje, usmili se duš vseh, ki so se v pravi veri ločili s tega sveta, prav posebno mojih starišev, duhovnih pastirjev in učenikov, bratov in sester, prijateljev in dobrotnikov, prav posebno pa N. N.

Prikrajšaj jim časne kazni in sprejmi jih v večni, blaženi počitek, da Te morejo v Tvojem kraljestvu večno hvaliti in slaviti.

Moli pobožno Oče naš in potem:

Reši nas, o Gospod, vseh preteklih, sedanjih in prihodnjih nesreč. Daj milostno mir v naših dneh na priprošnjo preblazene Device in božje porodnice Marije, Tvojih svetih apostelnov Petra in Pavla, Andreja in vseh svetnikov, da bomo po Tvoji pomoči in usmiljenju oproščeni vseh grehov in varni pred sleherno bridkostjo; po Gospodu našem Jezusu Kristusu Tvojem Sinu, ki s Teboj in svetim Duhom živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Jagnje božje.

1. Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas!

2. Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas!

3. Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, dodeli nam svoj mir!

Duhovno obhajilo.

Pohlevni, ponižni Jezus, resnično, bistveno navzoč v podobah kruha in vina, želim se popolnoma s Teboj združiti. Pridi in vlezi se v moje srce, kakor si se nekedaj pustil v ubožnem hlevcu položiti v jasli. Ozdravi mojo bolno dušo, razsvetli njeno slepoto, ojači njeno slabost in potolaži jo, ki žeja po Tebi.

Blagoslovi vse moje čute in moči.

O Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho (itd. trikrat).

Pravo Telo in prava Kri Jezusa Kristusa ohrani naj mojo dušo za večno življenje.

Po svetem obhajilu.

O sveta pojedina, v kateri se Kristus vživa, ponavlja spomin njegovega trpljenja in deli zagotovilo večne slave!

O Jezus, umij in očisti me sè
Svojo presveto Krvjo vseh mojih
grehov in daj mi enkrat srečno
umreti.

Pri zadnjem blagoslovu.

Blagoslovi me, o milostno dete,
in sprosi mi pri svojem vsega-
mogočnem Očetu in sv. Duhu ves
nebeški in zemeljski blagoslov,
ki z obema živiš in kraljuješ, na
vse večne čase. Amen.

Konec.

Dobrotljivi Jezus, sprejmi mi-
lostno to mojo službo, katero sem
opravil z vdeležitvijo najsvetejše
daritve. Odpusti mi vsako zani-
krnost, s katero sem se pregrešil
pri tem najsvetejšem pravilu.
Izročam se sedaj in za vse čase v
roke Tvoje božje previdnosti in z

gotovostjo in prepričanjem pričakujem Tvojega neizmernega usmiljenja. Amen.

Spovedne molitve.

Pred spovedjo.

O Jezus, na svet si prišel iskat in zveličat, kar je bilo zgubljenega. Nočeš smrti grešnika, ampak da se spokori in živi. Ti si dobri pastir, ki iščeš zgubljeno ovčico, dokler je ne najdeš. To me tolaži v moji grešni bedi in me navdaja sè zaupanjem.

Skesanega apostelna Petra si sprejel in spokorne Magdalene nisi zavrgel — o usmili se me. Daj, da iz srca obžalujem vse svoje grehe, se jih odkritosrčno spovem in se resnično poboljšam.

Kes in obžalovanje.

O Jezus, moj Bog in Gospod! Kaj sem storil, da sem Tebe, svojega najboljšega prijatelja, tolikokrat in s tako velikimi grehi razžalil! Kdo bo dal moji glavi vode in solz mojim očem, da ne bi le iz strahu pred kaznijo, ampak iz prave ljubezni do Tebe svoje grehe objokoval? O, da bi raje prej umrl, kakor Tebe razžalil in na maščevanje klical Tvojo opravičeno jezo.

Moje oči, jokajte noč in dan, jokaj ti, ubogo srce! Res, nič boljše se nisem obnašal proti Tebi, ko nekedaj nesrečni Herod. To je, kar me tako zelo boli, in kar bi tako rad, da bi ne bil nikdar storil.

Prisegam Ti, da se bom popboljšal in se varoval vsake grešne priložnosti. Da, o moj Bog — nobenega greha ne več!

Po spovedi.

Usmiljeni Jezus! Koliko hvale sem Ti dolžan, da si čakal potrpežljivo na me, ubogega grešnika! Ozrl si se ljubeznjivo name in mi odpustil po mašniku grehe. Ne vem, kako sem zaslužil toliko ljubezen; saj vem, saj čutim, da ni nič dobrega na meni. Za vse, vse, karkoli imam, sem dolžan hvalo Tvoji ljubezni.

O koliko se jih bo pogubilo, ki so manj grešili, ko jaz — a z menoj si imel več usmiljenje, več potrpljenje. Hvaliti in slaviti hočem Tvoje ime, sedaj in na veke. O ljubi Bog, dopolni sè svojim zasluženjem, kar manjka moji spovedi. Darujem Ti ob enem solze vseh spokornikov in zasluge vseh svetnikov.

Obhajilne molitve.

Pred sv. obhajilom.

Tako nerazumljivo dober je z nami Bog, da biva in ostaja ko hrana pri nas skrit v priprosti podobi kruha. On hoče, da ga uživamo: Vzemíte in jejte! O kolika sreča za nas, da smo otroci edino prave matere cerkve.

Molitev.

Najmilejše dete, oh pridi v sv. obhajilu s presvetim svojim mesom in krvjo, z dušo in s telesom, z božanstvom in s človeštvom k meni, ubogemu, zemeljskemu črvičku! Hočem Ti odpreti vrata svojega srca ter Te z veseljem in sè vsem spoštovanjem sprejeti in ohraniti v sebi v največi časti.

Moje srce naj Ti bodo jaslice, v katerih rad počivaš. Ali gorje

meni — moje srce je suho, ko slama, nesnažno ko hlev, trdo res ko jasli, mrzlo ko led. Toda s Tvojim prihodom se bo vse spremenilo. O Jezušček, zaneti v meni ogenj Božje ljubezni. Slama naj se spremeni v ogenj — jasli v kraljevi tron — hlev v nebesa in moje srce v Tvoje vredno prebivališče. O da bi imel vero, kakoršno so imeli aposteljni in mučeniki, ki so s toliko naudušenostjo darovali Tebi svojo kri in svoje življenje.

O koliko smem od Tebe pričakovati, ko se mi deliš v hrano moji slabotni duši!

O mila Mati božja in sv. Jožef, pomagajta mi, da bom božje dete vredno pozdravil!

(Obudi vero, upanje, ljubezen, ponižnost, hrepenenje po presveti hostiji, stopi nato srčno ter poln zaupanja k Gospodovi mizi.)

Po sv. obhajilu.

(Takoј po svetem obhajilu ne beri iz knjige, ampak pogovarjaj se sè svojim nebeškim gostom. Povej mu vse, kar čuti tvoje srce. Dobro in skrbno porabi trenutke milosti. Moli za se in za druge sè zaupanjem; bodi vesel in srečen.)

Molitev.

Tisočkrat bodi pozdravljen, najmilejši gost moje duše, željno pričakovani Jezušček. Sprejemem Te z onim veseljem in ljubeznijo, katero je Tvoja božja Mati imela, ko Te je gledala ležečega v jaslích, z ono ljubeznijo, katero so imeli svetniki, ko so Te prvikrat zagledali v nebeškem veličastvu, z ljubeznijo in veseljem, s katerim Te je pozdravil Tvoj nebeški Oče na dan Tvojega vnebohoda, ko si prišel zmagovito v Njegovo hišo.

Pozdravljam Te toraj in sprejemem sè vsem spoštovanjem, za-

hvalo, ljubeznijo in veseljem. Ravno tako, kakor Te je povijala Tvoja deviška Mati v plenice, Te hočem tudi jaz poviti z dušo in telesom in Te nikdar več ne spustiti.

O kako srečen sem, da si k meni prišel! Zdaj sem močan, o moj Jezus, saj bivaš v meni Ti, ki si najmočnejši. Zdaj sem srečen, ker imam pri sebi mir in začetek vse sreče, vse blaženosti. Le kraljuj, o moja ljubezen, v sredi mojega srca, saj si prišla v svojo lastnino. Jaz sem in ostanem ves Tvoj.

Tako je torej oče pri svojem otroku, pastir pri svoji ovčici, zdravnik pri bolniku, Stvarnik v stvari, Zveličar pri svoji drago odkupljeni duši. Oh, ostani, ostani pri meni in me več ne zapusti. Pokrepi moje krščansko upanje

in vžgi ogenj Svoje ljubezni. Daj mi, kar potrebujem in kar spoznaš, da je za me koristno in zveličavno.

Tebi priporočam, o moj ljubi Bog, prav posebno krivoverce in nevernike, da bi sprejeli pravo vero in spoznali Tebe edinega, pravega Boga.

Blagoslovi in tolaži sv. Očeta, razsvetluj in krepčaj naše škofe in mašnike.

Usmili se mojih prijateljev in sovražnikov in vseh, s katerimi mi je občevati. Tolaži žalostne, krepí slabotne, usmili se bolnikov, ubožcev in jetnikov ter daj vsem, ki v Te verujejo, srečno umreti.

(Današnji dan naj ti bo praznik, svet dan, in glej, da kmalu zopet pristopiš k božji mizi.)

Devetdnevnic a k Jezuščku.

Prvi dan.

Počasti danes presveto glavo božjega deteta, da se vtrdiš v treh Božjih čednostih: veri, upanji in ljubezni.

Premišljevanje.

Kaj vidim? Kolik svit žari iz lepe krone, ki obdaja Tvojo glavo. Koliko spoštovanje čutim v svojem srcu, ko premišlujem veličastvo in vzvišenost Tvojo, o mali, kronani kralj! Le kralji nosijo namreč krone na svojih glavah. Pa Ti, mili Jezušček, si kralj, največi, najmogočnejši mej vsemi, Ti si kralj od vekomaj.

Spoznavam in priznavam Te svojega kralja, svojega najboljšega in najvišjega Gospoda; zato padem k Tvojim nogam in ponižno častim Tvojo presveto glavo.

Prva prošnja.

Prosim Te prisrčno, pomnoži v meni luč sv. vere. Daj, da bom vsikdar trdno veroval, da Te ta sv. podoba predstavlja od vekomaj kronanega kralja nebes in zemlje, Sina večnega Očeta in preblažene Device Marije, katera Ti je v Tvoji otroški dobi tako ljubeznjivo stregla in Te je tako skrbno redila.

Milostno dete, daj mi pravo upanje! Grehi me strašijo. Vem, mali otroci se ne jezijo in se dajo kmalu utolažiti. Pri skrivnosti Tvoje svete otroške dobe Te prosim, odpusti mi. Daj, da Te čez vse ljubim. O, da ne bi tega plamena ljubezni ugasnila nobena stvar. Dodeli mi milost, da zvesto spolnujem vse svoje stanovske dolžnosti in voljno prenašam vse bridkosti tega grenkega življenja. Amen.

Drugi dan.

Danes počasti prelepo obličje božjega deteta, da boš zadobil popolno odpuščenje grehov.

Premišljevanje.

Vsega češčenja vredno obličje Jezusovo! Pred Te padem na kolena, molim Te in ves začuden in strmeč premišlujem milo krasoto Tvoje ljubeznjive podobe. Na tej podobi se je opazovalo Tvoje obličje spremenjeno po dušnem stanu onih, ki v Tebe pogledujejo. Sedaj gledaš temno, z neko sveto jezo, sedaj zopet milo in pijazno. Da, enkrat si celó storil čudež, da neka grešna oseba ni prej videla Tvojega milega obličja, dokler se ni resno poboljšala.

O mili Jezušček, pusti vsaj nekoliko žarkov s Tvojega preljubeznjivega obličja zasijati v temni hram mojega srca, da svoje

grešno stanje prav spoznam, bridko obžaljujem in se o pravem času spokorim, da bom mogel brez ovire gledati Tvoje presveto obličje.

Druga prošnja.

Mili Jezušček! pomisli, da je Tvoja podoba z ljubeznjivim obličjem celih sedem let ležala zaprašena v temnem kotu za altarem in je vendar prvotno lepoto ohranila. Očisti mojo dušo vsega prahu in nesnage, da dobi svojo prvotno lepoto, katero je prejela pri sv. krstu. Amen.

Tretji dan.

Počasti danes očesci božjega deteta, da si boš s tem zagotovil popolno zmago v skušnjavah.

Premišljevanje.

Svitlo bliščeče zvezdice, najlepší očesci mojega preljubega Je-

zuščka! O koliko veselje, kolika radost, da jih smem gledati. Ne morem jih gledati, da se ne bi razvedrile moje oči, veselilo in prebudilo moje srce. Ž njimi nas ne išče le vidno človeštvo, ampak tudi nevidno božanstvo. Tvoji očesci nas delata srečne, pa nas tudi strašita in vzbujata v nas ljubezen in največe spoštovanje do Tebe.

Čudoviti očesci mojega Jezuščka, oh ozrita se milostno na me in privabita iz mojih grešnih oči solze resničnega kesanja, da bi ž njimi opral in očistil dušo grešnih madežev.

Tretja prošnja.

Trdno sem sicer sklenil, o moj Jezus, nikedar več Te ne žaliti; toda predobro mi je znana moja nestanovitnost in spremenljiva volja; zato se bojim, da bi v ne-

vihti skušnjav prelomil svojo obljubo. Moje lastno slabo poželjenje, svet in hudobni duh se ne vtrudijo neprestano me zalezovati in v pogubljenje vleči, ti so namreč moji največi, zapriseženi sovražniki. Kje naj iščem pomoči in rešitve? Kje drugod, ko pri Tebi, vsegamogočnem Bogu! Tvoja vsegamogočnost je čudovito rešila mesta Prago, Brno, Rezno (Regensburg), ki so v Te zaupala v nevarnosti švedskih sovražnikov; Ti moreš ravno tako tudi mene rešiti pred mojimi duševnimi sovražniki.

O stoj mi na strani, da se ne vdam nobeni skušnjavi in se vedno zmagovito borim zoper sovražnike zveličanja.

Četrty dan.

Danes počasti presladka usta božjega deteta, da se boš vtrdil

v ljubezni do bližnjega, zlasti do sovražnikov.

P r e m i š l j e v a n j e.

Kaj slišim? Kolik čudež! Božje dete govori iz podobe ter prosi zemljane usmiljenja. Saj si jasno govorilo: Usmilite se me in jaz se bom vas usmilil. Kar si takrat zaklical svojemu zvestemu služabniku, to kličeš še dan na dan nam grešnikom. Greh je, ki Te žali, in da se po človeško izrazim, trpinči in muči. Ti prosiš in svariš, žugaš in rotiš, da naj greh zapustimo in Te nikedar več ne žalimo. Da, o moj Jezus, usmiliti se Te hočem, da se boš tudi Ti mene usmilil.

Č e t r t a p r o š n j a.

Kako odločno zahtevaš, o moj Jezus, ljubezen do bližnjega in zlasti do sovražnikov. O koliko-

krat sem že to Tvojo zapoved oskrunil in kako težko se mi zdi spolnjevati, kar si zapovedal: Ljubíte svoje sovražnike in dobro jim storite, ki vas sovražijo in molíte za nje, ki vas preganjajo in obrekujejo,

Deni, o moj Bog, ključavnico na moje ustnice in vrata na moja usta, da ne bi nikedar vedoma z ustmi bližnjega žalil. Pomagaj mi najlepšo in najimenitnišo krščansko zapoved ljubezni do bližnjega vedno natanko in vestno spolnjevati.

Peti dan.

Počasti danes ročice božjega deteta, da si boš sprosila krščansko potrpljenje v preganjanju, v križih in težavah.

Premišljevanje.

Počastim Tvoje presvete ročice, katerih si bil v milostni podobi

sedem let oropan. Kako grdo in surovo so ravnali nesrečni vojaki, ker so Ti ročici odbili. Je-li to zahvala za dobrote, katere si Ti delil njim, katere si tako zelo ljubil?

Sam si zahteval, da naj Tvoji milostni podobi napravijo zopet ročici, rekoč: „Dajte mi nazaj ročici in vas bom blagoslovil.“ Morem li to slišati in ne čutiti s Teboj največega sočutja?

Peta prošnja.

Že ko dete, o Jezušček, si veliko trpel pri obrezovanju in na begu v Egipet! Morebiti nanznanja to milostna podoba praškega deteta Jezuščka s tem, da je bila oropana rožic.

O kako nepotrpežljiv sem jaz, poln greha in dolga in vender nočem ničesar trpeti. Pri vsakem zaničevanju, poniževanju, pri vsaki

bolezni sem ves žalosten, ječim in zdihujem. To mora biti drugače. Dodeli mi, o Bog, potrpljenje in veselje v bridkostih. Ohrani mi zdrave roke, da bom mogel delati Tebi v čast, bližnjemu v korist, sebi v zveličanje. Vsega tega Te prosim pri Tvojih milosti polnih rokah; toda ne kakor hočem jaz, ampak kakor hočeš Ti.

Ako je pa bolje za me, da trpim, oh obišči me s križi in poskušnjami. Daj mi obilno mero potrpljenja, da bom trpel Tebi dopadljivo, sebi pa zaslužljivo.

Šesti dan.

Posveti ta dan presladkemu Srcu Jezusovemu in prosi ga prave ponižnosti.

Premišljevanje.

Milo Srčece Jezusovo! O kako si polno ljubezni do nas zemljanov!

Noč in dan goriš ljubezni do nas in žariš v iskrah ljubezni v nebrojnih dobrotah, katere deliš vsem zemljanom, tudi najbolj zavrženim in največim grešnikom. Prav posebno ljubezni polno in radodarno pa se skazuje to Srčece v češčenju praškega deteta.

Da bi vsaj nekoliko razumel velikost tega Srčeca, bi moral imeti ljubezen in modrost božje Matere, svetega Jožefa, ali pa vsaj najzvestejšega služabnika praškega Jezuščka blagega P. Cirila! Toda, kako mrzlo je moje srce v ljubezni! Polno je časnih, svetnih želj, izvirajočih iz lastne ljubezni tako, da ljubezen do Boga in do bližnjega v njem skoro prostora nima. O kako ubožen sem, kako siromašen zemeljski črviček!

Pri ognjišču ognja večne ljubezni sem, a srce mi je tako ledeno, in temu je vzrok moja

lastna ljubezen, katero tolikanj poslušam in ji tolikokrat sledim.

Š e s t a p r o š n j a.

O veliki čudoviti Bog, kako se moram v pričo Tebe res iz dna srca sramovati. Ti si neskončno veličasten, ves svet in popoln, pa čez vse ponižen, jaz sama revščina, poln greha, ošaben in ljubezni do sebe ves prevzet; zato je moje srce tako nemirno.

Gotovo, zadosti imaš vzrokov svoj mili obrazek tudi od mene odvracati, ker sem v čednostih tolikanj pomanjkljiv. Vender vkljub tej zavesti se vedno povzdigujem nad druge, druge grajam, zaničujem ter jim veljavo zmanjšujem. Spoznam svoje siromaštvo, vender želim biti cenjen in hvaljen ter bi rad imel prednost pred drugimi. Najmanjše poniževanje in preziranje me bridko žali in boli; Ti

si pa poln ponižnosti in potrpežljivosti vkljub temu, da Te zemljani tako zelo in neprestano žalimo.

Božje srce mojega milega Jezuščka, vlij mi pravo spoznanje samega sebe; daj mi milost, da postanem ponižen in priprost, kakor malo dete; saj moram biti kakor otrok, da pridem enkrat k Očetu.

Sedmi dan.

Počasti danes telo Jezuščkovo, da si izprosiš srečno zadnjo uro.

Premišljevanje.

Tvoja vsegamogočnost, o čudoviti Jezušček, je ohranila telo tvoje voščene podobe nepokvarjeno in lepo, ko so jo brezvestni vojščaki srdito treščili ob tla, in vrgli v prah. Kdo bi mogel verjeti, da ostane voščena podoba po

toliki surovosti še cela — in vendar, zgodilo se je tako. To čudovito ohranjenje je bilo, kakor se mi zdi, predpodoba tvojega bodočega povišanja. „Kdor se ponižuje, bo povišan“, to se je pokazalo tudi tù. Ta tvoja podoba je bila namreč ponižana v prah, pozabljena in oskrunjena skozi celih sedem let. — Sedaj stoji do malega po vsi Evropi in zunaj nje na premnogih altarjih. Javno se časti in je v tisočernih slikah razširjena in češčena v samostanih in v družinah.

Poprej z nogami teptana, si bila kmalu na to počeščena, milostna podoba Jezuščkova, in sicer od kraljev, cesarjev, knezov in veljakov, kardinalov, škofov in sploh od vseh stanov. Ti vsi so pripogibali pred teboj svoja kolena in te bogato obdarovali.

Kakor tej milostni tvoji podobni, tako se je godilo nekdanj tudi tvoji najsv. osebi. Kakor izvržek človeštva si bil zapljuvan in zaničevan, bičan in kronan, vržen v ječo, mej razbojnike prištet in mej njimi sramotno križan — a sedaj si poveličan v nebesih in na zemlji. Pred tvojim imenom pripogujejo se kolena vseh. Še več, ti boš sodil enkrat svet. O kolika čudovita sprememba! — O človek, če preudariš vse to — kako moreš še ostati mrzel, neveren in hladnokrven?

Sedma prošnja.

Milostni Jezušček! Danes pridem k Tebi, da te prosim prav prisrčno za srečno zadnjo uro. Ko se bo ta približala, o tedaj pridi k meni v presv. popotnici, ostani pri meni in pripelji sè seboj presveto svojo Mater in svojega red-

nika, sv. Jožefa. Ohladi tedaj moje bolečine, zmanjšaj moj strah, daj mi junaško premagati vse napade in daj mi moč, da rad žrtvujem svoje življenje v zadoščenje za svoje grehe, poln sladkega upanja, da bom prejel zato večno življenje. Tako bom mogel tedaj prejeti blagoslov za umirajoče, zadnjo milost matere sv. cerkve.

Blagoslovi me tedaj sè svojo božjo ročico, ko me bo blagoslavljal mašnik, ki me bo pripravljajal za večnost. Živel in trpel si, o moj Jezušček, 12.190 dni, to je 92.575 ur in potem si ubožen, zapuščen in zaničevan zapustil ta svet. Pri sv. Krvi, katero si prelil na Oljski gori, na potu na Kalvarijo in sploh v svojem strašnem trpljenju, te prosim, podeli, zagotovi mi, o mili Jezušček, srečno zadnjo uro. Če je konec dober,

dobro je vse! Sv. Jožef, sv. Barbara, izprosita mi to milost. Amen.

Osmi dan.

Danes počasti pobožne nožice Jezuščka in prosi ga za milostno sodbo.

Premišljevanje.

Mili Jezus, častim Tvoje blažene noge! Tisoč in tisoč korakov so storile nekdam na zemlji, ko si hodil v svoji domači deželi, povsod dobrote deleč (Dj. ap. 10. 38.) in iskajoč, kar je bilo zgubljenega. (Luk. 19. 10.) Bodi Ti prisrčna zahvala za vsako stopinjo! Spominjam se pa tudi čudeža, ko je Tvoja podoba sedem let ležala zavržena in pozabljena med staro šaro, ne da bi se bile nožice na njej količkaj poškodovale. Zato častim in hvalim tudi to podobo, ker me spominja truda polnih stopinj Tvo-

jih svetih nog za izveličanje moje duše.

O s m a p r o š n j a.

O pravični Jezus, Tebi je izročil nebeški Oče vso oblast in sodbo. Ko bo morala moja duša zapustiti to minljivo, umrljivo telo, morala bo stopiti pred Tvoje obličje in Ti jo boš sodil, Ti pravični, sveti Bog. Sodil me boš Ti, ki so Ti znane vse moje želje, vse besede, vsa dejanja in opuščenja. Ničesar ne bo pozabljenega, vse bo očito in to pred vsem svetom. O kako se mi bo tedaj godilo! Kako ubožec bom obstal, ko pravični bo dajal — komaj svoj odgovor! O da bi mi ne bil Ti tedaj ostri sodnik, ampak tudi takrat mili Jezušček!

Daj mi, o moj Bog, milost, da prav pogosto mislim na sodbo in Ti zvesto služim, da me ne boš

moral enkrat vekomaj zavreči.
Pri Tvoji mili mladosti Te prosim,
ne bodi mi sodnik, ampak Zveličar!

Deveti dan.

Počasti po božjem detetu brez-
madežno Srce Marijino, da ti iz-
prosi hitro rešitev iz vic.

Premišljevanje.

Vidim te malo nežno dete —
skritega velikega Boga. Da, Ti si
pravi Bog, istega bitja z Očetom.
Preblažena Devica Marija je prava
tvoja mati in se sedaj po vsej
pravici imenuje božja porodnica.
— Tebe veseli, ako počastimo
Tvojo mater. Tako nam je torej
dovoljeno častiti tudi njeno Srce.
Zato Te prosim pri tem Tebi tako
ljubem Srcu, da mi skažeš svoje
usmiljenje.

Deveta prošnja.

Zavoljo svoje mlačnosti v pokorjenju in nemarnosti v dobivanju odpustkov se bojim, da bi moral prav dolgo trpeti v vicah. Tam zase ničesar več ne bom mogel storiti in bom popolnoma prepuščen milosti drugih. Sploh je pa znano, kako hitro da se pozabijo ranjki; zato te prosim, o ljubeznivi Jezus, že danes pri najčistejšem Srcu, oprosti me po smrti prav kmalu stisk in bridkosti vic. V ta namen darujem Tvojemu nebeškemu Očetu vse Tvoje muke in bolečine, zaničevanja, zasramovanja, bridki mrtvaški pot, dobra dela svetnikov in vse najsvetejše daritve, katere so se opravile in se bodo opravljale do konca časov. Naj se razlije tedaj na me Tvoja presveta Rešna Kri, ko bom jokal v vicah in naj vgasne žgeči plamen božje jeze.

Molitev z odpustki.

Opomba: Da bi verniki skrivnosti včlovečenja Kristusovega, njegovega rojstva in druge skrivnosti njegove otročje dôbe pogostokrat premišljevali in posnemali čednosti, v katerih se je odlikovalo božje dete, so podelili sv. oče Pij VII. dné 23. novembra 1819. popolni odpustek 25. dan vsacega meseca tistim, ki se vdeležujejo v kaki cerkvi ali javnem oratoriju pobožnosti, ki se opravljajo tam v čast detetu Jezusu, prejmejo vredno sv. zakramente in v ta namen molijo sledeče molitvice, pa po vrsti, kakor so pisane. — Te molitve je kongregacija odpustkov preiskala in potrdila. — Poleg tega naj pa še molijo nekoliko očenašev po namenu sv. Očeta. Ravno tako dobijo tisti, kateri to pobožno vajo sami za-se opravijo, odpustek 300 dni enkrat na dan.

Skrivnosti.

Ÿ. O Bog!

B. Gospod hiti mi pomagat!

Ÿ. Čast bodi Očetu itd.

Oče naš.

1. O Jezus, najslajše dete, ki si prišlo iz naročja Očetovega zaradi našega zveličanja na zemljo, bilo spočeto od sv. Duha in kakor včlovečena Beseda podobo hlapca na se vzelo, usmili se nas!

Usmili se nas, božje dete Jezus
— usmili se nas.

Češčena Marija.

2. O najslajše dete Jezus, ki si obiskalo Elizabeto po svoji deviški Materi, svojega prednika sv. Janeza Krstnika napolnilo sè sv. Duhom in čudovito posvetilo
— usmili se nas!

Usmili ...

Češčena Marija.

3. O najslajše dete Jezus, ki si bilo z največim hrepenenjem pričakovano od preblazene Device Marije in od sv. Jožefa in dano od Boga, nebeškega svojega Očeta, za zveličanje sveta — usmili se nas!

Usmili . . .

Češčena Marija.

4. O Jezus, najslajše dete, katero si bilo od Marije, svoje deviške Matere Marije, v Betlehemu rojeno in v plenice povito ter v jasli položeno, od angeljev naznanjeno in od pastirjev moljeno — usmili se nas!

Usmili . . .

Češčena Marija.

Jezus Tebi čast in hvala,
Te devica nam je dala:
Z Očetom in sv. Duhom bodi
Zdaj in večno in povsodi!

Ÿ. Kristus nam je blizu.

B. Prídite, molímo ga!

Oče naš.

5. Jezus, najslajše dete, katero si bilo osmi dan obrezano in tedaj za nas prvič ranjeno, Ti, ki si bilo imenovano s prečastitljivim imenom Jezus in spoznano sè svojim imenom kot odrešenik — usmili se nas!

Usmili . . .

Češčena Marija.

6. Jezus, najslajše dete, katero si bilo modrim po zvezdi naznanjeno in od njih moljeno na naročju svoje matere ter obdarovano sè skrivnostnimi darili zlata, kadila in mire — umili se nas!

Usmili . . .

Češčena Marija.

7. Jezus, najslajše dete, ki si bilo v tempelju darovano od svoje deviške Matere, ki Te je Simeon vzel v svoje naročje in ki Te je prerokinja Ana razodela Judom — usmili se nas!

Usmili . . .

Češčena Marija.

8. O najslajše dete, ki si bilo od grozovitega Heroda zasledovano, bežalo v Egipet z Jožefom in sè svojo Materjo Marijo in bilo poveljučano z mučeniško smrtjo nedolžnih otročičev — usmili se nas!

Usmili . . .

Češčena Marija.

Jezus Tebi čast in hvala,
Te devica nam je dala;
Z Očetom in sv. Duhom bodi
Zdaj in večno in povsodi!

Ź. Kristus nam je blizu

B. Prídite, molímo ga!

Oče naš.

9. Jezus, najslajše dete, katero si ostalo v Egiptu z Marijo, svojo Materjo in z očakom Jožefom do Herodove smrti — usmili se nas!

Usmili ...

Češčena Marija.

10. Jezus, najslajše dete, katero si se z Marijo in sv. Jožefom povrnilo v izraelsko deželo in po mnogih težavah na potu srečno prišlo v Nazaret — usmili se nas!

Usmili ...

Češčena Marija.

11. Jezus, najslajše dete, ki si bilo v sv. nazaretski hišici pokorno svojim starišem, tam živeló skrito, ubožno in v nadlogah, katero si rastlo v starosti, modrosti in mi-

losti pri Bogu in pri ljudeh —
usmili se nas!

Usmili ...

Češčena Marija.

12. O Jezus, najslajše dete,
katero si bilo v dvanajstem letu
v jeruzalemski tempelj peljano, od
Marije in Jožefa z bridkostjo in
žalostjo pogrešano in tretji dan
najdeno v sredi pismarjev in du-
hovnov — usmili se nas!

Usmili ...

Češčena Marija.

Jezus, Tebi čast in hvala,
Te devica nam je dala.
Z Očetom in sv. Duhom bodi
Zdaj in večno in povsodi.

V božiču in osmini po božiču:

Beseda je meso postala. Aleluja!
In mej nami prebivala. Aleluja!

Na praznik svetih treh kraljev:

Kristus se nam je razodel.
Aleluja!

Prídite, molímo ga! Aleluja!

M o l í m o.

Vsegamogočni večni Bog, Gospod nebes in zemlje, ki se malim razodevaš, prosimo Te, da bi prišli z vrednim češčenjem presvetih skrivnosti Tvojega Sina, deteta Jezusa in po vrednem posnemanju njegovih čednosti v nebeško kraljestvo, katero je malim obljubljeno. Po ravno istem Jezusu Kristusu, Tvojem Sinu, Gospodu našem, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha Bog vekomaj. Amen.

Razne molitve.

Za ohranjenje in varnost časnega blaga.

O božje dete, vir vsega dobrega, neizmerna je dobrotu Tvojega srca in čez vse velika je darežljivost Tvojih ročic; preobilno stresaš na nas zemljane svoje dobrote in nas napolnjuješ s časnim in večnim blagoslovom.

Zastonj je ves naš trud, ako Ti ne varuješ našega časnega premoženja. Vsemogočno dete, vzdigni svoje ročice in blagoslovi moje časno blago. Vzemi je v mogočno svoje varstvo in varuj je pred nesrečo in škodo. Daj mi zadostno milost, da rabim časno le po Tvoji najsvetejši volji in sebi v korist, da iz ljubezni do Tebe ž njim tudi bližnjega razveselim in osrečim, in si tako nabere zakladov

za nebesa, katerih ne more noben tat vkrasti, nobena rja in noben molj vničiti.

Molitev za ohranjenje poljskih pridelkov.

Čudoviti Jezušček, odpri svoja milostipolna očesca in milostno se ozri na naše njive in travnike, vrtove in polja, vinograde in gozde in obsevaj jih z nebeškim solncem. Blagoslovi našo zemljo sè vsemi stvarmi, da rodi potrebni sad. Vse je odvisno od Tvojega blagoslova. Ti si vinograd karmelitov v Pragi čudežno blagoslovil: stori, da bodo tudi naša polja, travniki in vrtovi obrodili obilen sad in varuj jih pred sleherno nezgodo in škodo. Daj, da bomo vse vživali hvaležno in zmerno in da bomo radi pomagali potrebnemu bližnjemu. Amen.

Molitev za ohranjenje miru.

Božje dete! Pri vstopu na ta svet si dalo po ángeljih oznanovati mir in rado si se pustilo imenovati kralja miru; Tebi je znana nesloga, nemir v moji hiši, mej mojimi sorodniki, znanci in sosedi; Ti veš, kako mrzlo in brez ljubezni živimo, kako zelo smo vdani jezi, maščevanju in sovraštvu in koliko grešimo proti ljubezni do bližnjega. Res žalostno življenje! Kam naj se obrnem kakor k Tebi, miroljubni Jezušček? Ti si že mnogim nesložnim zemljanom zopet podelil mir, spravil si sovražnike in pomiril razburjene duhove. Prosim Te, daj tudi nam dragoceno milost miru. Za to Te prosim pri ljubezni in edinosti, katera je krasila Tvoje družinsko življenje z Marijo in Jožefom.

Pomagaj nam, da zatremo vse strasti, da se mir in edinost zopet k nam povrneta (in N. N.), da bomo vsi skupaj vredni imenovani biti božji otroci.

Molitev za lepo vreme.

Najlepši Jezušček! V otroški podobi Te molimo, ker verujemo, da si vsegamogočen. Že dolgo časa nas nadleguje deževno vreme in solnce nas noče s svojimi blagodejnimi žarki več oveseliti. Glej, kako težavno, žalostno in škodljivo je to. Pri lepoti Tvojega milega obličja, pri Tvoji dobroti in vsegamogočnosti Te prosimo, daj nam, da bo solnce zopet sijalo, kakor se veselimo Tvojega nežnega obličja, da se zopet povrneta k nam sreča in veselja. Amen.

Molitev za rodoviten dež.

Suho je podnebje in suha, opustošena je zemlja zavoljo premnoge in predolge vročine. Nič ne more rasti, nič poganjati. Najlepši mej zemeljskimi otroci! V tej očitni poskušnji in bridkosti, v tej skupni zadevi pridemo k Tebi, o najljubeznivejši Jezušček! Pri solzah, katere si v svoji mladosti pretočil, pri krvi in vodi, katera je tekla iz Tvoje presvete strani, Te prosimo najponižnejše za rodoviten, dobrodelen dež, da napoji osušeno zemljo.

Elija je bil ubog človek in je vsled suše opustošeno deželo sè svojimi molitvani z rodovitnim dežjem osrečil. Tebi, ljubi Jezušček, je dobrota prirojena. O usliši našo prošnjo. Amen.

Molitev v splošni stiski.

Pravični sodnik, ki nas zaradi naših mnogih grehov obiskuješ in sè šibo tepeš, spoznamo, da smo zaslužili vse te kazni, katere nas zdaj mučijo. Sè skesanim, potrtem srcem Te prosimo, o odpusti nam velikodušno! Glej našo dobro voljo ter skesano in ponižano srce. Nikdar več Te ne bomo žalili. Amen.

Molitev v bolezni in trpljenju.

Milostipolni Jezušček! V bolezni, bolečinah in trpljenju sem poln zaupanja prišel k Tebi, najboljšemu, najmodrejšemu, najbolj usmiljenemu in najmogočnejšemu zdravniku.

Koliko bolnih in slabotnih si v svojem presvetem življenju ozdravil, jim pomagal in polajšal njih težave. Sicer vem, da sem

zaslužil to trpljenje in zato ga potrpežljivo in udano prenašam. Mislim pa tudi na to, kolikokrat si ko milostni praški Jezušček pomagal že tudi največim grešnikom. To me navdaja sè zaupanjem.

O ljubeznivi Jezušček! Ako Ti le hočeš, mi moreš pomagati in zgubljeno zdravje zopet povrniti. O, ne odlašaj predolgo, stegni svoje ročice in ozdravi me. Odvzemi mi moje bolečine in moje trpljenje in bolezen (N. N.), katera me najbolj teži. Vendar naj se zgodi le Tvoja volja. Ako hočeš, da še dalje trpim, da sem še več časa bolan, sem tudi s tem zadovoljen; daj mi le potrpljenja in vdanosti v bridkosti. Naj me to trpljenje združi prav tesno s Teboj in naj mi pomaga odmreti svetu. Amen.

Molitev ob nevihti.

V tej veliki sili pribežimo k Tebi, polni zaupanja, a tudi strahu in groze. Stori po svoji mogočnosti in ljubezni, da nam ta nevihta ne bo v škodo. Povzdigni svojo ročico, ki je pripravljena k blagoslovu ter preženi ž njo temne, hudourne oblake.

Vstavi strašni grom, vzemi švigajočemu blisku njegovo moč, pomiri razburjene vetrove in odvrni od nas in naših polj vničujočo točo. Pokaži zdaj svojo moč in ljubezen. Za to Te prav posebno prosimo pri skrivnosti Tvojega sv. včlovečenja. In Beseda je meso postala in je mej nami prebivala.

O ne vbij nas grešnikov sè svojimi bliski, ne vzemi nam vsakdanjega kruha, katerega si nam

obljubil. — Oče naš. — Češčena Marija. — Čast bodi...

Molitev v skušnjavah.

O Jezušček, glej hude skušnjave me nadlegujejo! H komu naj pribežim, ako ne k tebi? O, bojuj se zame in ukroti poželjivost. Zapovej vetrovom in viharjem, reci morju: „Miruj!“ in zavladal bo velik mir. Izlij svojo milost v moje srce ter me napoji z nebeško roso, da bom večno zveličanje višje cenil ko vse zemeljske slasti in naslade ter tebi samemu zvesto služil. Amen.

Molitev k božjemu detetu v jaslicah.

Molim te, včlovečena beseda, pravi Sin božji od vekomaj in pravi sin Device Marije, ko so se časi dopolnili. Ko molim tvojo

božjo osebo in ž njo združeno
človeštvo, častim pa tudi ubožne
jaslice, ki so te ko malo dete
sprejele in ki so bile v resnici
prvi prestol tvoje ljubezni. O da
bi mogel pred te jaslice poklekniti
s priprostostjo betlehemskih pa-
stirjev, z vero sv. Jožefa in lju-
beznijo prečiste Device Marije! O
da bi mogel poklekniti, da bi
počastil ta dragoceni spomin na-
šega zveličanja z istim duhom za-
tajejanja, uboštva in ponižnosti,
s katerim si izvolil ti, Gospod
nebes in zemlje, uboge jaslice za
prebivališče svojih nežnih udov!
Ti, o Gospod, si ko dete blagovolil
počivati v teh jaslicah; vlij tudi
v moje srce eno samo kapljico
onega veselja, kateromora vzbuditi
pogled na tvoje ljubeznivo detin-
stvo in pa čudeži, ki so spremljali
tvoje rojstvo. Pri tem veselju te
naposled rotim, da celemu svetu

daruješ z dobro voljo svoj mir in da v imenu vsega človeškega rodu skažeš hvalo, čast in slavo Očetu in svetemu Duhu, ki s teboj živi in kraljuje, edini Bog, na vekov veke. Amen.

(100 dni odpustka enkrat na dan. Pij IX. 1. oktobra 1861).

Druga molitev k detetu Jezusu.

Najljubeznivejši Gospod Jezus Kristus, ki si za nas dete postal, in ki si hotel rojen biti v hlevčku, da bi nas rešil teme greha, da bi nas za-se pridobil in vnel sè svojo sveto ljubeznijo: molimo te ko svojega Stvarnika in Odrešenika, priznamo in izvolimo te za svojega kralja in gospoda ter ti v dokaz svoje udanosti darujemo vse občutke svojih src. Predragi Jezus, naš Gospod in Bog, sprejmi milostno ta dar. Da ti pa bo dopadel,

tedaj nam odpusti naše dolge, razsvetli in vžgi naša srca sè svetim ognjem, katerega si prinesel na svet. Tako naj bodo naše duše stanovitna žrtev tvoje ljubezni, da bodo vedno iskale tvojo čast na zemlji ter večno vživale tvojo neskončno lepoto v nebesih. Amen.

(100 dni odpustkov enkrat na dan. Kongregacija za odpustke 18. januarja 1894.)

O Jezus,

ki živiš v Mariji, pridi in živi v svojih služabnikih v duhu svoje svetosti, v obilici svoje moči, v resnici svojih čednostij, v deležnosti svojih skrivnostij; vladaj nad vsako nasprotno silo v svojem duhu v čast Boga Očeta. Amen.

(Vselej 300 dni odpustka. Pij IX. 14. oktobra 1859).

Priporoči se Jezusu z njegovimi sedmimi besedami na križu.

O Jezus, včlovečeni Sin božji, ki si zavoljo našega zveličanja blagovolil rojen biti v hlevčku, živeti v uboštvu, bridkostih in težavah ter umreti v grenkih bolečinah na križu, prosim te, reci ob moji smrtni uri svojemu Očetu: „Oče, odpusti mu!“ reci svoji ljubljeni materi: „Glej, tvoj sin!“; reci moji duši: „Še danes boš z menoj v raju!“ Moj Bog, moj Bog, ne zapusti me ob oni uri! „Žejen sem“; da, moj Bog, mojo dušo žeja po tebi, ki si studenec žive vode. Moje življenje gine, kakor senca; le malo časa še in vse bo končano! Zato pa, o vsega češčenja vredni Zveličar, od tega trenutka „izročim svojo dušo v tvoje roke“

za celo večnost. Gospod Jezus, sprejmi mojo dušo. Amen.

(300 dni odpustka vselej, ako moliš pobožno in skesano. Pij IX. 10. junija 1856.)

Prošnja za Jezuščkov blagoslov.

O ljubi, milostni Jezušček, ki v levici držiš celi svet, z desnico pa blagoslavljaš, blagoslovi tudi mene, blagoslovi vse, zlasti pa to . . . , za kar te posebno prosim. Hvaležen ti bom zato in ti obljubim zvestobo do zadnjega diha. Amen.

Zahvala za prejete milosti.

V ponižnosti klečim pred tvojo sveto podobo, o dobrotljivo dete Jezus, in se ti srčno zahvaljujem za prejete milosti. Neprenehoma bom slavil tvoje neizrekljivo usmiljenje in priznaval, da si ti edini moj Bog, moj pomočnik in

zavetnik. Na te bom vedno zaupal in povsod glasno oznanjeval tvojo dobroto in darežljivost, da bodo vsi spoznali tvojo veliko ljubezen in čudeže, katere skazuješ v tej milostni podobi; da bo v vseh srcih vedno bolj in bolj rastlo češčenje tvojega milostnega detinstva in da bodo vsi, ki spoznajo tvojo pomoč, z menoj neprenehoma hvalili in slavili tvoje presveto detinstvo, ki naj bo češčeno vekomaj. Amen.

Molitev za srečno zadnjo uro.

Milostni Jezušček, glej, h tebi pridem in te ponižno prosim za srečno smrt. Ko se bo bližala moja zadnja ura, pridi v sv. popotnici k meni, ostani pri meni, pripelji seboj svojo deviško mater in svetega Jožefa, olajšaj moje bolečine, zmanjšaj moj strah, podpiraj me, da junaško premagam vse napade

in skušnjave, in daj mi milost, da rad darujem zemeljsko življenje v upanju na večno življenje za zadostenje svojih grehov. Tako morem zadobiti odpustek za umirajoče, zadnjo milost matere svete cerkve.

Blagoslovi me sè svojo božjo roko, ko me blagoslavlja mašnik ali drugi usmiljeni Samarijan.

Pri smrtnih težavah na Oljski gori in na križu ter pri vsi tvoji preliti krvi te prosim, daj mi srečno zadnjo uro.

Ali ker sem bil mlačen v pokori in ker se nisem na vso moč prizadeval, da bi si bil pridobil odpustkov, se bojim, da bom moral dolgo trpeti v vicah, kjer ne bom mogel ničesar več storiti in bom navezan na priprošnjo drugih. Toda rajni so le prekmalu pozabljeni. Zato te že danes prosim, preljubi moj Jezus, reši me prav

kmalu trpljenja in zapuščenosti v vicah.

Z ozirom na to darujem tvojemu nebeškemu Očetu tvoje bridko trpljenje, zasramovanje, zaničevanje, zapuščenost in grenko smrt, darujem vsa dobra dela vseh svetnikov in vse sv. maše, ki se bodo darovale do konca sveta. Tvoja presveta Kri naj mi pride na pomoč v vicah in pogasi njih ogenj.

O ljuba Mati božja vedne pomoči, sveti Jožef, sveta Barbara, sveti angelj varih in vsi moj sveti patroni, prosite za me! Amen.

Litanije sv. detinstva Jezusovega.

Gospod, usmili se nas!
Kriste, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!
Kriste, sliši nas!
Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,
Bog Sin, Odrešenik sveta,
Bog sveti Duh,
Jezus, nebeškega Očeta večna
beseda, ki si sprejela člo-
veško naravo,
Jezus, pričakovanje in tolažba
vseh narodov,

usmili se nas!

Jezus, v katerem so blagoslovljeni vsi zemeljski rodovi,

Jezus, dete božje, ki si bilo rojeno iz prečiste Device Marije,

Jezus, dete božje, v plenice povito,

Jezus, dete božje, v jaslice položeno,

Jezus, dete božje, od angeljev češčeno,

Jezus, dete božje, ki so te pastirji molili,

Jezus, dete božje, ki si bilo pokorno postavi obrezovanja,

Jezus, dete božje, po častitljivem imenu oznanjeni Odrešenik sveta,

Jezus, dete božje, ki so te sveti trije Kralji obdarovali sè skrivnostnimi darovi,

usmili se nas!

Jezus, dete božje, ki te je
sveta Devica v tempeljno
darovala,

Jezus, dete božje, ki te je
starček Simeon v naročje
vzel,

Jezus, dete božje, ki te je
Herod preganjal,

Jezus, dete božje, ki si be-
žalo v Egipt,

Jezus, dete božje, ki si ne-
dolžnim otročičem v Be-
tlehemu darovalo mučeni-
ško krono,

Jezus, dete božje, ki si se
iz Egipta vrnilo v Ju-
dejo,

Jezus, dete božje, v Naza-
retu vzgojeno,

Jezus, dete božje, ki te je
vsak ljubil zavoljo pokor-
ščine in vseh čednostij,

Jezus, dete božje, dvanajst-
letno v tempeljno,

usmili se nas;

Jezus, dete božje, ki sta te
Jožef in Marija izgubila,
Jezus, dete božje, ki sta te
tri dni žalostna iskala in
vesela našla,

} usmili se nas!

Bodi nam milostljiv! zanesi nam,
o Jezus!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o
Jezus!

Vsega zlega,
Vsega greha,
Nespodobnosti v cerkvi
Prepira in jeze
Laži in tatvine
Slabega govorjenja in slabih
zgledov

Slabih razvad
Po svojem včlovečenju
Po svojem rojstvu
Po svojem velikem uboštvu
Po svojem preganjanju in
trpljenju

Na priprošnjo svoje najsvetejše Matere

} reši nas, o Jezus!

Na priprošnjo svojega sve-
tega rednika

Na priprošnjo vseh nedolžnih
otrok

Na priprošnjo vseh angeljev
in svetnikov

reši nas, o Jezus!

Mi, Tvoji grešni otroci,

Da našo molitev za rešitev
nesrečnih poganskih otrok
milostno uslišiš,

Da se na naše male darove
milostno ozreš,

Da misijonarje v poganskih
deželah varuješ,

Da njih apostolsko delo bo-
gato blagosloviš,

Da malikovanje zatreš,

Da solnce sv. evangelija raz-
žene pogansko temo,

Da pred teboj, o Jezus, ves
svet poklekuje,

Da bomo stanovitni v dejanju
sv. detinstva,

prosimo te, usliši nas!

Da bomo zvesti sveti krstni
obljubi,
Da se bomo stanovitno vstav-
ljali satanu in vsemu nje-
govemu delu,
Da se bomo v nebesih veselili,
Da te bomo v nebesih nad
vse ljubili in častili,
Da se te bomo ko ljubeči
otroci vedno spominjali,
Da te radi pobožno molimo,
Da spolnujemo vse tvoje za-
povedi,
Da si globoko v srce vtis-
nemo četrto božjo za-
poved,
Da rastemo v letih, modrosti
in čednostih,
Da nas nedolžne ohraniš,
Da nas zapeljevanja rešiš,
Da nam daš otročje spošto-
vanje in veliko ljubezen
do Marije, naše nebeške
matere,

prosimo te, usliši nas!

Da nikoli ne opravimo ne-
vredne spovedi,

Da nikoli nevredno ne prej-
memo sv. obhajila,

Da nas vodiš po potu, ki
pelje v nebesa,

Da nam dolgo ohraniš ljube
stariše,

Da jim daruješ vse milosti,

Da naše dušne pastirje z

lučjo in močjo napolniš,

Da vse našim dobrotnikom
z večnimi darovi poplačaš,

Da se ubogih duš v vicah
usmiliš,

prosimo te, usliši nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta — zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta — usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta — usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, uliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Ž. Iz ust otrok in dojenčkov
si si pripravil hvalo,

B. Da si premagal sovražnika
in nasprotnika.

M o l i m o.

Bog Oče nebeški, ki si za-
voljo deteta Jezusa nas vse za
svoje otroke sprejel in poklical k
večni dedščini, prosimo te, ozri se
milostno na nesrečne poganske
otroke in stori jih deležne neza-
služene in neprecenljive sreče, ka-
tero mi vživamo. Po ravno tem
detetu Jezusu Kristusu, Tvojem
Sinu, ki s Teboj v edinosti sve-
tega Duha živi in kraljuje, Bog
od vekomaj do vekomaj. Amen.

Litanije presv. Imena Jezusovega.

(300 dni odpustka, Leo XIII., 16. pro-
sinca 1886.)

Gospod, usmili se nas!
Kriste, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!
Jezus, sliši nas!
Jezus, usliši nas!

Bog Oče nebeški,
Bog Sin, Odrešenik sveta,
Bog sveti Duh,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Jezus, Sin živega Boga,
Jezus, odsvit Očeta,
Jezus, žar večne luči,
Jezus, kralj veličastva,
Jezus, solnce pravice,
Jezus, sin Marije Device,
Jezus ljubeznjivi,
Jezus čudoviti,
Jezus, močni Bog,

}
usmili se nas!

Jezus, oče prihodnjega veka,
Jezus, angelj velikega sklepa,
Jezus najmogočniši,
Jezus najpotrpežljivejši,
Jezus najpokorniši,
Jezus, krotki in iz srca po-
nižni,
Jezus, ljubitelj čistosti,
Jezus, naš ljubitelj
Jezus, Bog mirú,
Jezus, vzgled krepostij,
Jezus, goreči ljubitelj duš,
Jezus, naš Bog,
Jezus, naše pribežališče,
Jezus, oče ubogih,
Jezus, zaklad vernih,
Jezus, dobri pastir,
Jezus, prava luč,
Jezus, večna modrost,
Jezus, neskončna dobrota,
Jezus, pot in življenje naše,
Jezus, veselje angelov,
Jezus, kralj očakov,
Jezus, voditelj apostolov,

usmili se nas!

Jezus, učitelj evangelistov, Jezus, srčnost marternikov, Jezus, luč spoznovalcev, Jezus, čistost devic, Jezus, krona vseh svetnikov,	}	usmili se nas!
--	---	----------------

Bodi nam milostljiv, zanesi nam,
o Jezus!

Bodi nam milostljiv, usliši nas,
o Jezus!

Vsega zlega Vsega greha Svoje jeze Zalezovanj hudičevih Duha nečistosti Večne smrti Zanemarjanja tvojih navdihov Po skrivnosti svojega sve- tega včlovečenja Po svojem rojstvu Po svojem detinstvu Po svojem božjem življenji Po svojih trudih	}	reši nas, o Jezus!
---	---	--------------------

Po svoji smrtni bridkosti in svojem trpljenju, Po svojem križu in zapušče- nosti, Po svojih bolečinah in sla- bostih, Po svoji smrti in pokopu, Po svojem vstajenji Po svojem vnebohodu Po svojih radostih, Po svoji slavi,	}	reši nas, o Jezus!
---	---	--------------------

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, zanesi nam, o Jezus!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usliši nas, o Jezus!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas, o Jezus!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

M o l í m o !

Gospod Jezus Kristus, ki si rekel: Prosite in boste prejeli

iščite in boste našli, trkajte in se vam bo odprlo, daj nam, prosimo te, gorečnost svoje božje ljubezni, da te s celim srcem, z besedo in dejanjem ljubimo in neprenehoma hvalimo.

Dodeli nam, o Gospod, da strah in ljubezen do Tvojega svetega imena vedno v sebi ohranimo, ker nikdar voditi ne nehaš, katere v stanovitnosti svoje ljubezni utrdiš. Ki živiš in kraljuješ na vekov veke. Amen.

W. Kruh z nebes si jim dodelil.

B. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l í m o.

O Bog! kteri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti Tvojega Telesa in Tvoje Krvi tako častiti, da sad Tvojega odrešenja

vedno v sebi čutimo. (Kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha Bog ve-
komaj. Amen).

*Za odvrnjenje vseh nadlog
in nevarnosti.*

Vsegamogočni, večni Bog, ne-
beški Oče, poglej z očmi svoje
neskončne milosti naše reve in
nadloge. Usmili se vsch vernih
kristjanov, za katere se je Tvoj
edinorojeni Sin, naš Gospod in
Zveličar Jezus Kristus, voljno
grešnikom v roke dal, in je tudi
svojo drago Kri na lesu svetega
križa prelil. Po tem Gospodu Je-
zusu odvrni, milostljivi Oče, za-
služene šibe, sedanje in prihodnje
nevarnosti, punte, vojsko, kugo,
lakoto, dragino, bolezni in ža-
lostne revne čase.

Vsegamogočni, večni Bog,
usmili se svojega služabnika, na-

šega papeža I., in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel in sè vso močjo storil.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih, glej milostljivo na svojega služabnika našega škofa I., ki si ga pastirja naši škofiji postavil; dodeli mu, da tistim, čez katere je postavljen, z besedo in dejanjem dobremu služi, in tako s čredo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

Bog, varih vseh kraljestev, dodeli svojemu služabniku našemu cesarju I., spoznati in častiti tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, da bo, ker je iz Tvoje volje cesar postal, tudi v Tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in potrdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar

more k Tvoji božji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega krščanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mrtve.

Vsegamogočni večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mrtve, in se usmiliš vseh, katere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno Te prosimo, da vsi, za katere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že s sveta ločili, na prošnje vseh Tvojih svetnikov od Tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog mirú, pravo edinost v veri brez vsega razdrtja in ločitve. Preobrne naša srca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Vžgi v nas ogenj

svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da Ti bomo kakor Tvoji pokorni otroci v življenji in smrti prijetni in dopadljivi.

Tebi, o Gospod, bodi vedno priporočeno vse naše dejanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smrt. Daj nam Svojo milost tukaj uživati, in tamkaj sè vsemi izvoljenimi doseči, da Te bomo v večnem veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, Gospod nebeški Oče, po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odrešeniku, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

†. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

R. Amen.

Oče naš . . . Češčena si Marija . . .
(petkrat).

Lavretanske litanije.

(Ob praznikih Matere božje in ob sobotah.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,	}	usmili se nas!
Bog Sin, Odrešenik sveta,		
Bog sveti Duh,		
Sveta Trojica, en sam Bog		

Sveta Marija,	}	za nas Boga prosi!
Sveta Mati božja,		
Sveta devic Devica,		
Mati Kristusova,		
Mati milosti božje,		
Mati prečista,		
Mati brez madeža,		
Mati nedolžna,		
Mati presveta,		
Mati ljubezniva,		
Mati prečudna,		
Mati našega Stvarnika,		

Mati našega Odrešenika,
Devica modra,
Devica častitljiva,
Devica hvale vredna,
Devica mogočna,
Devica usmiljena,
Devica verna,
Podoba pravice,
Sedež modrosti božje,
Začetek našega veselja,
Posoda duhovna,
Posoda časti vredna,
Posoda vse svetosti,
Skrivnostna roža,
Turn kralja Davida,
Turn slonokoščeni,
Hiša zlata,
Skrinja miru in sprave,
Vrata nebeška,
Zgodnja danica,
Zdravje bolnikov,
Pribežališče grešnikov,
Tolažnica žalostnih,
Pomoč kristjanov,

za nas Boga prosi!

Kraljica angeljev,
Kraljica očakov,
Kraljica prerokov,
Kraljica apostelnov,
Kraljica marternikov,
Kraljica spoznovavcev,
Kraljica devic,
Kraljica vseh svetnikov,
Kraljica brez madeža izvir-
nega greha spočeta,
Kraljica presv. rožnega venca,

za nas Boga prosi!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče naš itd. Češčena Marija itd.

Ÿ. Prosi za nas, sveta božja Porodnica. — B. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l í m o.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo Gospod Bog, da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej device sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta božja Porodnica, ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah, temveč reši nas vselej vseh nevarnostij. O častitljiva in blažena Devica, naša Gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica! Sè svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči!

†. Prosi za nas, sveta božja Porodnica. — B. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Svojo milost, prosimo, Gospod, v naša srca vlij, da, ki smo po

angeljevem oznanenju spoznali včlovečenje Kristusa, Tvojega Sina, po njegovem trpljenju in križu dosežemo častitljivo vstajenje. Po istem Kristusu Gospodu našem. Amen.

Rožni venec v čast milostnemu Jezuščku.

Častita sestra Marjeta od najsvetejšega zakramenta, karmeličanka, ki je umrla v slovesu svetosti dné 25. maja 1648. stara 27 let, je sestavila ta rožni venec.

Ta rožni venec sestoji iz treh očenašev v čast presveti Družini in iz dvanajstih češčenamarij v spomin dvanajstih let otroške dobe našega božjega Zveličarja.

Pred vsakim očenašem se molijo besede: *In beseda je meso postala.* Pred prvo dvanajstih češčenamarij se pa moli: *In Beseda je meso postala in med nami prebivala.*

Sveti Oče Pij IX. so dné 9. avgusta 1855. molitvi tega rožnega venca podelili odpustek 300 dni.

KAZALO.

	Stran
Bralcu	3
Beseda k drugi izdaji	5

Prvi del.

1. Kako je nastalo to češčenje? .	9
2. Pozabljena in zopet najdena .	14
3. Pomoč v vsakovrstnih potrebah	22
4. Češčenje narašča	28
5. Nebeški zdravnik	30
6. Češčenje v cvetu in njegovo razširjenje	35

Drugi del.

Jutranja molitev k Jezuščku . .	57
Večerna molitev	61
Mašne molitve k detetu Jezuščku .	64
Spovedne molitve	76
Obhajilne molitve	79
Devetdnevnic k Jezuščku . . .	84
Molitve z odpustki	104

Razne molitve:

	Stran
Za ohranjenje in varnost časnega blaga	112
Molitev za ohranjenje poljskih pridelkov	113
Molitev za ohranjenje miru	114
Molitev za lepo vreme	115
Molitev za rodoviten dež	116
Molitev v splošni stiski	117
Molitev v bolezni in trpljenju	117
Molitev ob nevihti	119
Molitev v skušnjavah	120
Molitev k božjemu detetu v jaslicah	120
Druga molitev k detetu Jezusu	122
O Jezus	123
Priporoči se Jezusu z njegovimi sedmimi besedami na križu	124
Prošnja za Jezuščkov blagoslov	125
Zahvala prejete milosti	125
Molitev za srečno zadnjo uro	126
Litanije sv. detinstva Jezusovega	129
Litanije presv. Imena Jezusovega	137
Za odvrnjenje vseh nadlog in nevarnosti	142
Lavretanske litanije	146
Rožni venec v čast milostnemu Jezuščku	150

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJILNICA

00000482237

